

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET
STATSRÅD Tord Lien

KONGELIG RESOLUSJON

**Alta Kraftlag A/L – Tillatelse til regulering av Førstevatn og bygging av
Langfjordhamn kraftverk i Loppa kommune**

Kongelig resolusjon av

(Foredratt av statsråd)

Olje- og energidepartementet
Statsråd Tord Lien

KONGELIG RESOLUSJON
Ref nr:
Saksnr: 08/2388
Dato: 21.08.2015

Alta Kraftlag A/L – Tillatelse til regulering av Førstevatn og bygging av Langfjordhamn kraftverk i Loppa kommune

Bakgrunn

Alta Kraftlag A/L har søkt om konsesjon etter vassdragsreguleringsloven til å regulere Førstevatn ved 10 meter senking og om konsesjon etter vannressursloven om å bygge Langfjordhamn kraftverk. Det er også søkt om konsesjon etter energiloven til å bygge og drive nødvendige elektriske anlegg for nettilknytning av kraftverket.

Kraftverket vil gi en årlig kraftproduksjon på 17,3 GWh. NVE har i innstillingen til departementet anbefalt at konsesjon gis, med forslag til vilkår for å avbøte negative konsekvenser av utbyggingen.

Søknad og NVEs innstilling

Departementet har mottatt følgende innstilling fra NVE 15. mai 2014:

”Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket etter alternativ 2 er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vassdragsreguleringsloven § 8 og vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE anbefaler derfor Olje- og energidepartementet at Alta Kraftlag A/L får tillatelse etter vassdragsreguleringsloven til å regulere Førstevatnet og etter vannressursloven til å bygge Langfjordhamn kraftverk. Tillatelsen anbefales gitt på vedlagte vilkår med tilhørende manøvreringsreglement.

...

Sammendrag

Alta Kraftlag A/L søker om tillatelse etter vannressursloven til å bygge og drive Langfjordhamn kraftverk og etter vassdragsreguleringsloven til å regulere Førstevatn og Andrevatn (senere frafalt). Det er også søkt om konsesjon etter energiloven til å bygge og drive høyspenningsanlegg inkludert tilkopling og kraftlinjer. Formålet med søknaden er at kraftlaget ønsker å satse på nye, egne småkraftverk der det har områdekonsesjon. Utbygging vil skje etter avtaler med eiere av fallrettigheter som vil få utnyttet sine ressurser.

I søknaden fra 2008 er det utredet et foretrukket hovedalternativ med bygging av en 100 m lang og 10 m høy dam for å etablere et magasin med 12 m regulering av Førstevatn (heving 6 m og senkning 6 m) og 4 m regulering (senkning) av Andrevatn. Kraftverket får inntak i Førstevatn og vannvei i tunnel (øverst) og nedgravd tilløpsrør. Kraftstasjonen får installert en francisturbin med en effekt på 5,7 MW og blir lagt ved bebyggelsen i Langfjordhamn med utløp på kote 2 i kanal til sjøen. Årlig kraftproduksjon er i gjennomsnitt beregnet til 18,9 GWh. I tillegg er det kort omtalt tre alternativer med redusert magasin, men med inntak, vannvei og kraftstasjon som i hovedalternativet.

Etter NVEs sluttbefaring i 2008 bestemte Alta Kraftlag A/L seg for å frafalle hovedalternativet i søknaden og tilleggsutredet i 2009 alternativ 2 med redusert regulering som ny utbyggingsløsning. Derfor blir kun dette alternativet beskrevet og vurdert av NVE i innstillingen til Olje- og energidepartement.

Det etableres et reguleringsmagasin i Førstevann ved 10 m regulering (senkning) med en lav betongterskel i utløpet som gir HRV på kote 249 (normal vannstand) og et inntak som gir LRV på kote 239. Totalt magasinivolum blir på 2,75 mill m³ som utgjør om lag 7,4 % av årlig tilsig. Vannvei og kraftstasjon blir som i hovedalternativet. Årlig kraftproduksjon er i gjennomsnitt beregnet til 17,3 GWh. NVE har beregnet at reguleringen og fallhøyden medfører en økning i vannkraften på 530 naturhestekrefter.

Loppa kommune støtter søknaden om utbygging og presiserer at ulemper må minimeres. Inngrep må gjøres skånsomt av hensyn til lokalbefolkning og turisme. Kraftstasjonen må støyskjermes. Mer is på fjorden kan gi problemer for båtatomst til Langfjordhamn og fiskeri- og oppdrettsnæring. Kommunen krever at kai og vei oppgraderes etter slitasje i anleggstiden, at minstevannføring pålegges slik at fossene blir synlige i tiden 15.06-15.09.

Fylkesmannen i Finnmark vil ikke fraråde utbygging dersom alternativ 2 velges da dette ivaretar allmenne interesser og biologisk mangfold. Utbyggingen vil ha lite til moderat bortfall av villmarkspregete områder og liten konsekvens for friluftsliv, jakt og fiske. Det må slippes minstevannføring hele året fordelt slik at fossene er godt synlige fra midten av mai til ut juli, deretter synlige fram til midten av september.

Finnmark fylkeskommune, Areal- og kulturvern avdelinga, har ingen merknader til søknaden. Under fylkeskommunens befaring før søknaden ble sendt til NVE, ble det ikke funnet automatisk fredete kulturminner, men fylkeskommunen viser til meldeplikten i kulturminneloven § 8.

Sametinget uttaler at hele landskapet blir sterkt forandret hvis tiltaket blir gjennomført som i hovedalternativet. Det ble ikke avdekket automatisk fredete kulturminner under Sametingets befaring av området. Virkningene for samiske kulturminner og kulturmiljøer er vurdert forsvarlige etter Sametingets retningslinjer og etter finnmarksloven. Sametinget viser ellers til aktsomhetsplikten, jf. kulturminneloven § 8, 2. ledd.

Universitetet i Tromsø, Universitetsmuseet, har ingen innvendinger til søknaden for kulturminner under vann. Ut fra tilgjengelige opplysninger fra området er det ikke grunnlag for å kreve egen befaring.

Reindriftsforvaltningen i Vest-Finnmark avventer faglige synspunkter fra reinbeitedistriktet før saken kan legges fram for Områdestyret for uttalelse. Forvaltningen viser til kopi av brev fra reinbeitedistriktets advokat der det framgår at distriktet er interessert i en avtale med utbygger.

Fiskeridirektoratet, Region Finnmark har ingen merknader til søknaden for fiskeri- og havbruksinteressene i det marine miljøet i området.

Kystverket, Troms og Finnmark har ingen merknader til søknaden da tiltaket ikke vil påvirke isforhold i tilleggende sjøarealer.

Bergvesenet med Bergmesteren for Svalbard opplyser at kraftstasjon og tilløpsrør vil ligge på deler av Langfjordhamn grusforekomst (forekomst 2014.018 i databasen til Norges Geologiske Undersøkelse) som er registrert som mindre viktig. Bergvesenet har ingen ytterligere merknader til søknaden.

Statens vegvesen, Nord-Troms og Vest-Finnmark distrikt har ingen innvendinger til søknaden da det ikke er riks- eller fylkesveier i Langfjordhamn.

Naturvernforbundet i Finnmark fraråder utbygging da landskapet i perioder blir sterkt skjemmet av neddemming og tørrlegging. Naturopplevelsene vil bli kraftig forringet. Inngrepene vil ødelegge potensialet for økoturisme. Hvis det gis konsesjon, anbefaler Naturvernforbundet alternativ 2. Forbundet krever at negative virkninger må avbøtes for friluftsliv og at det slippes høyere minstevannføring om sommeren.

Øytun folkehøgskole i Alta går ikke imot at det gis konsesjon, men opplyser at skolen og andre aktører har brukt Langfjordjøkelen mye til kurs og turer siden 1997. Anleggsvirksomhet, dammer og oppdemte vatn vil forringe naturkvalitetene og forholdene for friluftslivet i området vesentlig. En oppdemming må ikke hindre kryssing av elva mellom Første- og Andrevatn dersom det blir utbygging.

Reinbeitedistrikt nr. 29 Frakfjord/Silden opplyser at distriktet er interessert i en avtale med utbygger og avventer utfallet av forhandlinger.

Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og Bergsfjord fiskarlag går ikke imot at det gis konsesjon, men krever at sjøatkomst til bygda og vannforsyning til beboerne må være like god som i dag. Kraftstasjonen må støyskjermes. Anleggsveien må være allment tilgjengelig og ny bru bygges mellom Førstevatn og Andrevatn for å sikre atkomst til breen.

Arnold Johan Pettersen, gnr/bnr 8/15 "Bakkemo", er positiv til utbygging selv om landskapet forringes. Han mener at eiendommen tidligere grenset til elva og har vedlagt dokumentasjon fra 1947. Som grunneier har han vannforsyning direkte fra elva uten brønn og ber om at annen vanntilførsel blir ordnet om det blir gitt konsesjon. NVE legger vekt på at en utbygging etter alternativ 2 vil gi ca. 17,3 GWh årlig i ny, fornybar og regulerbar energiproduksjon. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år.

NVE registrerer at ingen av høringsuttalelsene går i mot at det gis konsesjon til alternativ 2 hvis avbøtende tiltak gjennomføres. Etter NVEs syn er sterkt redusert vannføring i den eksponerte Langfjordelva store deler av sommeren og forringet landskap og naturopplevelse for friluftsliv negative aspekt ved prosjektet. Reguleringsmagasinet vil ikke være synlig fra Langfjordhamn eller fjorden. Sesongtilpasset mistevannføring kan til en viss grad opprettholde elva som landskapselement. Med øvre del av vannveien lagt i tunnel og resten av tilløpsrøret nedgravd i løsmasser, vil virkningen av inngrepet gradvis dempes etter tilbakeføring og revegetering av massedeponiet og rørtraseen.

Det er ikke funnet rødlistede arter, viktige naturtyper eller sjeldne vegetasjonstyper i tiltaksområdet. NVE mener at selv om det ikke er kartlagt sjeldne eller truede vanntilknyttede arter på utbyggingsstrekningen, må en minstevannføring hele året fortsatt vurderes for insekter, bunndyr og organismer som er knyttet til vannstrengen. Med sesongtilpasset minstevannføring kan forholdene for biologisk mangfold i og rundt elva ivaretas i tilstrekkelig grad ved en utbygging av Langfjordhamn kraftverk.

Tidligere undersøkelser utført av NVE viser at om lag 74 % av tilført materiale i suspensjon til Førstevatnet blir sedimentert der. Resten føres videre av Langfjordelva ut i fjorden. Når kraftverket kommer i drift, vil en mindre andel bli ført til elvemunningen da vannføringen ut av magasinet blir kraftig redusert. I Førstevatn vil bunnsedimenter bli erodert i reguleringssonen og ført med driftsvannet ut i fjorden. Økt sedimenttilførsel kan gi endringer i økologiske forhold ved utløpet av kraftstasjonen.

Anleggsarbeid kan forstyrre reinen på sommerbeite i området rundt Førstevatn og under flytting/trekk om våren og høsten med kalvemerking i Langfjordhamn. Ved å tilpasse byggeperioden slik at anleggsaktiviteten begrenses når reinen bruker området, mener NVE at forholdet til reindriften kan ivaretas i tilstrekkelig grad. Konsekvensene av tiltaket for reindriften vil være akseptable med tilbakeføring av anleggsveien med stedegent markdekke til en kjøresterk terrengstripe opp til tunnelpåhugget. Arrondering og revegetering av massedeponiet og rørtraseen vil over tid gjøre at inngrepet blir dempet og beitearealet reetablert. Med god detaljplanlegging og oppfølging i anleggstiden vil det etter vårt syn være mulig å tilpasse anlegget til reindriften og terrenget på en god måte.

I innstillingen har NVE lagt vekt på at Langfjordhamn kraftverk vil være et bidrag til en fornybar energiproduksjon med begrensede miljøeffekter og øke

forsyningssikkerheten i området der Alta Kraftlag A/L er netteier og områdekonsesjonær. Prosjektet vil gi inntekter til søker og grunneiere samt lokal verdiskapning under anleggsperioden. Kommunen vil få skatteinntekter, konsesjonskraft og -avgift. NVE mener at konfliktene i hovedsak knytter seg opp mot landskap, friluftsliv, islegging av fjorden, reindrift og økt sedimenttilførsel til fjorden. Kraftverket vil gi mindre negative konsekvenser som kan avbøtes gjennom vilkår, slik at det kan gis konsesjon til prosjektet.

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene ved det omsøkte tiltaket etter alternativ 2 er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vassdragsreguleringsloven § 8 og vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE anbefaler derfor Olje- og energidepartementet at Alta Kraftlag A/L får tillatelse til å regulere Førstevatnet og bygge Langfjordhamn kraftverk. Tillatelsen anbefales gitt på nærmere fastsatte vilkår.

Norges vassdrags- og energidirektorats (NVEs) merknader

Om søker

Alta Kraftlag A/L er organisert som et samvirkeforetak med selskapets nettkunder som andelshavere. Selskapet er områdekonsesjonær i Alta, Loppa og Kvæningen kommuner og driver tre egne kraftverk med samlet årsproduksjon på ca. 30 GWh. Alta Kraftlag A/L har fått endelig konsesjon til å bygge Mølleelva kraftverk (12,6 GWh) i Kåfjorden i Alta kommune.

Om søknaden

Alta Kraftlag A/L søker om tillatelse etter vannressursloven til å utnytte fallet i Langfjordelva for bygge og drive Langfjordhamn kraftverk og etter vassdragsreguleringsloven til å regulere Førstevatn og Andrevatn (senere frafalt) i Loppa kommune. Det er også søkt om konsesjon etter energiloven til å bygge og drive høyspenningsanlegg inkludert tilkopling og kraftlinjer. Kraftlaget ønsker å satse på nye, egne småkraftverk der det har områdekonsesjon. Utbygging vil skje etter avtaler med eiere av fallrettigheter som vil få utnyttet sine ressurser.

Beskrivelse av området

Langfjordhamn er ei veiløs bygd i Loppa kommune og ligger innerst i Langfjorden om lag en times båtreise fra kommunesenteret Øksfjord. Langfjordelva setter et tydelig preg på landskapsbildet, særlig med flotte fosser på høye vannføringer om sommeren. Elva renner i et flatt parti de første par hundre metrene fra utløpet i østenden av Førstevatn. Deretter fortsetter den i fosser og stryk ned mot slakere terreng på ca. kote 40 og videre ut i sjøen.

Nedbørfeltet til det planlagte kraftverket har et areal på 14,9 km² og ligger i all hovedsak i Loppa kommune. Vannskillet mot øst, sør og vest følger stort sett grensen mot Kvæningen kommune. Vassdraget drenerer ca. 4 km² av den østlige utløperen av Langfjordjøkelen og dalføret i syd mellom Svovlfjell i vest og Storfjellet/Svartfjellet i øst. Et mindre areal helt i sydenden av dalføret ligger i Kvæningen kommune.

Nedbørfeltet har en breandel på 27 % (NVEs tall) og snaufjellandel på 60 %. Det ligger tre større vatn i feltet, Første-, Andre- og Tredjevatn. I tillegg finnes det flere mindre tjern. Elvene fra Langfjordjøkelen og Tredjevatn renner begge ut i Andrevatn som er svært grunt da det er oppfylt med breelvsedimenter.

Langfjordelva ligger i et strøk med midlere årsnedbør på 1000 – 2500 mm. Middelttemperaturen gjennom året er ca. 4 °C. Januar og februar er de kaldeste månedene med -2 °C, mens juli den varmeste med 12 °C i gjennomsnitt. Om vinteren kan temperaturen komme ned til -20 °C. Elva islegges vanligvis om vinteren, men kan også gå åpen i regn- og mildværsperioder. Da vassdraget ligger i høyfjellsområdet med stort innslag av bre, er vanntemperaturen jevnt lav gjennom året.

Berggrunnen i området består av gabbro og gneis som er sterkt oppsprukket. Løsmassedekket er preget av moreneavsetninger ned til ca. kote 40. Nedenfor ligger det store breelvasetninger i Langfjordhamn. Grusforekomsten er registrert i databasen til Norges geologiske undersøkelse.

Prosjektområdet ligger i nordboreal (nedre del) og lavalpin vegetasjonssone innenfor svakt oceanisk seksjon med østlige vegetasjonstrekk. På østsiden av Langfjordelva er det en forekomst av den fredete Stjernøyvalmuen. I Langfjordhamn ble det tidligere drevet jordbruk, men de gamle beitene og slåtteengene er i ferd med å gro igjen.

Eksisterende inngrep i vassdraget

Det er i dag ingen vassdragstekniske inngrep i Langfjordelva utover en bro over elva rett oppstrøms utløpet i sjøen og en enkel klopp over elva mellom Førstevatn og Andrevatn i tilknytning til en tursti. Målestasjoner for vannstand og vannføring er etablert ved utløpet av Førstevatn, i Andrevatn og Tredjevatn.

Tekniske planer

I søknaden er det utredet et foretrukket hovedalternativ med bygging av en 100 m lang og 10 m høy dam for å etablere et magasin med 12 m regulering av Førstevatn (heving 6 m og senkning 6 m) og 4 m regulering (senkning) av Andrevatn. I tillegg er det framlagt tre alternativer med redusert magasin, kun kort omtalt.

I alternativ 1 reguleres Førstevatn 8 m (heving 2 m og senkning 6 m) med bygging av en 6 m høy og 60 m lang dam. Andrevatn blir regulert 4 m (senkning) med etablering av en 5 m høy og 30 m lang dam nedenfor utløpet. Dette er identisk med prosjekt 84501 Langfjordelva i Samlet plan. I alternativ 2 blir Førstevatn regulert 10 m (senkning) uten bygging av dam. Andrevatn reguleres ikke. I alternativ 3 blir Førstevatn regulert 6 m (heving) og Andrevatn 4 m (senkning). Det må da bygges tilsvarende dam som i hovedalternativet. Tabellen nedenfor gir en oversikt over normalvannstander, reguleringshøyder og magasinivolum for alle alternativene.

Alternativ	Førstevatn, NV kote 249			Andrevatn, NV 255			Magasin- volum mill. m ³
	HRV kote	LRV kote	Regulering m	HRV kote	LRV kote	Regulering m	
Hovedalternativ	255	243	12	255	251	4	3,9
Alternativ 1	251	243	8	255	251	4	2,8
Alternativ 2	249	239	10	-	-	-	2,75
Alternativ 3	255	249	6	255	251	4	2,15

Alle alternativene får inntak i Førstevatn og vannvei i tunnel (øverst) og nedgravd tilløpsrør. Kraftstasjonen blir lagt ved bebyggelsen i Langfjordhamn med utløp på kote 2 i kanal til sjøen. Nedenfor er det gitt en oversikt over installert effekt, kraftproduksjon og utbyggingspris med kostnadsnivå 1. kvartal 2006 for alle alternativene.

Alternativ	Installert effekt MW	Produksjon, GWh			Utbyggingspris kr/kWh
		Vinter	Sommer	År	
Hovedalternativ	5,7	5,2	13,7	18,9	3,13
Alternativ 1	5,7	4,8	13,5	17,9	3,20
Alternativ 2	5,7	4,4	12,9	17,3	2,92
Alternativ 3	5,7	-	-	17,5	3,41

Etter NVEs sluttbefaring bestemte Alta Kraftlag A/L seg for å frafalle hovedalternativet i søknaden og tilleggsutrede alternativ 2 som ny utbyggingsløsning (uthevet i tabellene med **fete typer**). NVE har beregnet at en regulering på 10 m medfører en økning i vannkraften på 530 naturhestekrefter og konsesjonsplikt etter vassdragsreguleringsloven. Dette alternativet er beskrevet og vurdert av NVE for innstilling til Olje- og energidepartement. Hoveddata for kraftverket etter alternativ 2 er presentert i tabellen nedenfor:

TILSIG	
Nedbørfelt (km ²)	14,9
Årlig tilsig til inntaket (mill. m ³)	37,2
Spesifikk avrenning (l/s/km ²)	79,2
Middelvannføring (m ³ /s)	1,18
Alminnelig lavvannføring (m ³ /s)	0,070
5-persentil sommer (1/5-30/9) (m ³ /s)	0,14
5-persentil vinter (1/10-30/4) (m ³ /s)	0,051
KRAFTVERK	
Inntaksdam, vannspeil	249
Avløp på kote	2
Brutto fallhøyde (m)	244,7 ¹⁾
Inntaksmagasin (mill m ³)	2,75
Midlere energiekvivalent (kWh/m ³)	0,56
Slukeevne, maks. (m ³ /s)	2,8
Slukeevne, min. (m ³ /s)	0,85
Tilløpsrør, diameter (mm)	1200
Tunnel, tverrsnitt (m ²)	12
Tilløpsrør/tunnel, lengde (m)	600/450
Installert effekt, maks. (MW)	5,7
Brukstid (t)	3017
MAGASIN	Førstevatn
Magasinvolum (mill m ³)	2,75
HRV (moh)	249,0
LRV (moh)	239,0
NV (moh)	249,0
PRODUKSJON	
Produksjon, vinter (GWh) (1/10 – 30/4)	4,4
Produksjon, sommer (GWh) (1/5 – 30/9)	12,9
Produksjon, årlig middel (GWh)	17,3
Antall naturhesterkrefter innvunnet (nat.hk)	530
ØKONOMI	
Utbyggingskostnad (mill.kr)	61,5
Utbyggingspris (kr/kWh)	3,55

¹⁾ Beregnet fra magasinets "tyngdepunkt" kote 246,7.

Redigert tabell pr. mai 2009 og oppdatert prisnivå 2013.

Produksjonsdata forutsetter 10 m senking og minstevannføring tilsvarende 5-persentil sommer (140 l/s) i perioden 15. juni til 15. september.

Antall naturhestekrefter er beregnet av NVE uten slipp av minstevannføring. Hoveddata for det elektriske anlegget er vist i tabellen nedenfor:

Generator	Ytelse (MVA)	Spenning (kV)
	7,1	7
Transformator	Ytelse (MVA)	Omsetning (kV/kV)
	7,1	6/22
Kraftlinjer	Lengde (m)	Nominell spenning (kV)
	500	22
	1200	1,0

Reguleringer

Det etableres et regulerings- og inntaksmagasin i Førstevann ved 10 m regulering (senkning) med en lav betongterskel som gir HRV på kote 249 (normal vannstand) og et inntak som gir LRV på kote 239. NVE antar at betongterskelen blir bygd ved målestasjonen 211.1 Langfjordhamn der elveleiet/utløpet er smalt (bredde ca. 5 m) med fjell på begge sider. Totalt magasinivolum blir på 2,75 mill m³ som utgjør om lag 7,4 % av årlig tilsig.

Overføringer

Det forutsettes ingen overføringer til vassdraget.

Inntak

Inntaket plasseres ved tunnelutslaget i nordenden av Førstevatn slik at reguleringsmagasinet kan tappes ned 10 m til LRV på kote 239. Nær vannkanten plasseres et 10 m² stort lukehus over tunnelen.

Rørgate

Vannveien vil øverst gå i en ca. 450 m lang tunnel med et tverrsnitt på 12 m². Nederst legges et ca. 700 m langt nedgravd rør med diameter 1200 mm ned til kraftstasjonen. Ca. 100 m av røret legges inn i tunnelen. Rørtraseen skal tildekkes og revegeteres med stedlige masser. Den vil krysse en bekk som renner parallelt med Langfjordelva ved kote 50.

Kraftstasjon

Kraftstasjonen blir liggende i dagen og får en grunnflate på 120-150 m². Den skal plasseres ca. 100 m vest for bebyggelsen i Langfjordhamn og får en utforming i tråd med lokal byggeskikk. Det installeres en Francisturbin med største slukeevne på 2,8 m³/s som gir en maksimal turbineffekt på 5,7 MW. Minste slukeevne vil ligge på 0,85 m³/s.

Elektriske anlegg

Det blir installert en generator med ytelse på 7,1 MVA med spenning på 7 kV. Transformatoren får en omsetning på 6 kV/22 kV.

Veier

Eksisterende vei må forsterkes. I tillegg må det bygges ca. 100 m atkomstvei fram til kraftstasjonen. Derfra etableres en provisorisk vei langs rørtraseen fram til tunnelpåhugget. I bratt terreng vil veien tilpasses naturlige terreng innenfor en avstand fra rørtraseen på 80-90 m. Anleggsveien fjernes etter at byggevirksomheten er avsluttet.

Kraftlinjer

Fra kraftstasjonen er det planlagt å bygge en ca. 1,2 km lang 1,0 kV permanent luftlinje fram til lukehuset ved inntaket. Kraftstasjonen vil bli tilknyttet fordelingsnett med en ca. 500 m lang 22 kV kraftlinje i luftspenn. Eksisterende 10 kV linje vil bli oppgradert til 22 kV i forbindelse med opprusting av linjenettet i området.

Massetak og deponi

Grus og fyllmasser til veibygging og til dekningsmasser over tilløpsrøret planlegges tatt fra tunnelsprengningen og forekomster i rørtraseen. Sprengning av tunnel gir ca. 10 500 m³ løse masser. Overskuddsmasser legges i tipp ved tunnelpåhugget. Tippen tilpasses omkringliggende terreng og tilsåes.

Hydrologisk grunnlag

I søknaden er det brukt data fra NVEs målestasjon 211.1 Langfjordhamn for årene 1981-2003 til de hydrologiske beregningene. Stasjonen står i Langfjordelva ved utløpet av Førstevatn og registrerer tilsiget til det planlagte kraftverket. I tillegg har NVE målestasjonene 211.2 Andrevatn og 211.3 Tredjevatn i vassdraget som har vært i drift siden 1989.

Kraftverket vil utnytte tilsiget fra et nedbørfelt på 14,9 km² der breen i dag dekker ca. 27 % av arealet, og som har effektiv innsjøprosent på 3,4 %. Det spesifikke avløpet for årene 1981-2003 var 79 l/s/km² som gir et årlig tilsig på 37,2 mill. m³ og en middelvannføring ut av Førstevatn på 1,18 m³/s. Midlere sommervannføring (01.05.-30.09.) er 2,42 m³/s og vintervannføring (01.10.-30.04.) 0,285 m³/s.

NVEs avrenningskart for 1961-90 har en verdi på 50 l/s/km² for hele nedbørfeltet. Mellom utløpet av Førstevatn og Langfjordelvas utløp i sjøen er tilsiget fra restfeltet på 1,03 km² beregnet fra NVEs kart til 20 l/s/km². Restfeltet består hovedsaklig av skråningen ned fra fjellet Stuuravuončacha på østsiden av elva.

Målt tilsig var 57 % høyere enn middelveiden fra NVEs avrenningskart for nedbørfeltet for perioden 1961-90. Dette skyldes hovedsakelig en sterk avsmelting av breutløperen fra Langfjordjøkelen som drenerer til målestasjonen. NVE har målt breutløperens massebalanse siden 1989 (med unntak av årene 1994-95 som er simulert) og breen har minket med et volum tilsvarende 21 m vannekvivalent fordelt over brearealet. Kartet viser beregnet avløp som er korrigert for brepåvirkning. Generelt oppgir NVE at verdiene fra kartet har en usikkerhet på +/- 20 %.

Midlere årsvannføring har variert mellom 0,79 m³/s og 1,37 m³/s ved utløpet av Førstevatn i årene 1981-2003. Senere har NVE registrert laveste årsvannføring med 0,76 m³/s i 2008. Om lag 84 % av midlere årsavrenning på 37,2 mill. m³ kommer i sommerperioden 01.05.-30.09. Vassdraget har dominerende vårflomregime. Største observerte flomvannføring i perioden 1981-2006 i Langfjordelva har vært 12 m³/s i middelverdi for et døgn i juli, men det kan også opptre flommer utover høsten. Så seint som i begynnelsen av november har elva hatt døgnvannføringer på 4-5 m³/s. Laveste vannføring opptrer i februar og mars om vinteren. 5-persentil sommer- og vintervannføring er beregnet til henholdsvis 140 l/s og 51 l/s. Alminnelig lavvannføring for nedbørfeltet er beregnet til 70 l/s.

NVE startet målinger av suspendert materiale (sedimenttransport) i breelva fra Langfjordjøkelens østlige utløper i 1989. Seinere ble 15 kjerner av bunnsedimenter tatt opp fra Førstevatn i 1999 for å få kjennskap til langtidsvariasjoner av suspensjonstransporten. Enkelte kjerner inneholder avsetninger så langt tilbake som 1860-årene. Et enkelt dybdekart viser at vatnet er mer enn 60 m dypt i det sentrale området. Det er også gjort målinger av sedimenttilførsel til Langfjorden og spredning av suspendert materiale i fjorden.

NVE konstaterer at det hydrologiske grunnlaget for søknaden er svært godt da det er utført målinger av vannføring, breens massebalanse og sedimenttransport i vassdraget over mange år. Vassdraget må regnes som et hydrologisk referansevassdrag for små, kystnære nedbørfelt i Vest-Finnmark og Nord-Troms.

Produksjon og kostnader

Søker har beregnet gjennomsnittlig årlig kraftproduksjon i Langfjordhamn kraftverk for utbyggingsalternativ 2 til ca. 17,3 GWh fordelt på 4,4 GWh vinterproduksjon og 12,9 GWh sommerproduksjon med slipp av minstevannføring på 140 l/s i tiden 15. juni til 15. september. Med det planlagte kjøremønstret vil kraftverket utnytte 83 % av tilsiget til kraftproduksjon. Byggekostnadene er estimert til 50,3 mill. kr med prisnivå 2006 og senere oppdatert til 61,5 mill. kr med prisnivå 2013. Dette gir en utbyggingspris på 3,55 kr/kWh.

NVE har gjort en kontroll av søkers produksjonsberegninger og våre beregninger stemmer godt overens med søkers beregninger. I beregningene er det lagt til grunn søkers verdier for spesifikk avrenning og ikke verdier fra NVEs avrenningskart. Dersom breens tilbakegang skulle stoppe, vil tilsig og produksjon bli lavere enn tallene søker har lagt til grunn for prosjektet.

NVE har kontrollert søkers kostnadsoverslag per januar 2013 mot NVEs grunnlag for små vannkraftanlegg (< 10 MW) med prisnivå 01.01.2010 og indeksjustert kostnadene til prisnivå 01.01.2013. NVEs kostnadsoverslag stemmer godt overens med søkers tall. Det vil likevel være søkers ansvar å vurdere den bedriftsøkonomiske lønnsomheten i prosjektet.

Arealbruk og eiendomsforhold

Søker har beregnet at berørt areal vil omfatte ca. 12 dekar i byggefasen. Når kraftverket kommer i drift, vil permanent arealbeslag være om lag 3 dekar til inntak og kraftstasjon med avløpskanal og atkomstvei. Etter anleggsfasen vil deponiet for tunnelmasser bli arrondert og revegetert, og rørtraseen med midlertidig anleggsvei opp til tunnelpåhugget tilbakeført.

I oversikten over grunneiere med fallrettigheter framgår det at utbyggingen i hovedsak vil berøre fallrettighetene til gnr/bnr 8/1 og 9/1 (96,3 %) som eies av Finnmarkseiendommen. Tre andre grunneiere har mindre andeler. Gnr/bnr 8/14 (1,2 %) eies av Astrid Johansen, men det er usikkert om eiendommen grenser til Langfjordelva. Johan Fossmo er innehaver av gnr/bnr 9/7 (1,4 %) mens Loppa kommune eier gnr/bnr 9/14 (0,4 %). Arnold Johan Pettersen eier gnr/bnr 8/15 "Bakkemo" og mener at eiendommen tidligere grenset til elva. Han har vedlagt dokumentasjon fra 1947.

Eiendomsforholdene er usikre da det foreligger lite eller ingen dokumentasjon. Opplysningene er i følge søker basert på informasjon fra Loppa kommune og samtaler med grunneiere i området. Det er derfor behov for kartforretning og oppmåling for avklaring av eiendomsforholdene og -grensene.

Alta Kraftlag A/L har hatt samtaler med fallrettseierne som stiller seg positive til utbygging. NVE forutsetter at det inngås minnelige avtaler dersom det gis konsesjon.

Forholdet til offentlige planer

Kommuneplan

Prosjektet vil ligge i et landbruk-, natur- og friluftsområde (LNF-B) nederst ved bebyggelsen i Langfjordhamn og et LNF-C-område i øvre del i kommunens arealplan. Kommunen er positiv til tiltaket, men en utbygging vil kreve dispensasjon fra planen ved en eventuell konsesjon.

Fjordarmen inn til Langfjordhamn er avsatt i kommunens arealplan som ferdsel, fiske, natur, og friluftsområder.

Samlet plan (SP)

Prosjektet 84501 Langfjordhamn er tidligere vurdert i Samlet plan (St. meld. nr. 60, 1991-92) og plassert i gruppe 3, kategori I. Det aktuelle prosjektet har installert effekt under 10 MW og krever således ingen ny behandling i Samlet plan. Prosjektet (etter alternativ 2) kommer ikke i konflikt med større vannkraftprosjekter. Det er ingen eksisterende utbygginger i vassdraget.

Verneplan for vassdrag

Langfjordelvas nedbørfelt grenser til 211.32Z Sør-Tverrfjordvassdraget i nordvest som ble vernet i 2005 (Supplering). Vassdraget har utløp i Langfjorden ca. 11 km utover fra

Langfjordhamn. Nabovassdraget i øst, 210.42Z Skalsaelva ble vernet i 1993. Dette drenerer sydøstover til Jøkelfjorden i Kvænangen kommune i Troms. Mellom Langfjorden og Øksfjorden ligger 211.4Z Fjorddalsvassdraget som ble vernet i 1993. Vassdraget renner ut i sydenden av Nuvsfjorden i Loppa kommune. Vernegrunnlaget for vassdragene er urørthet og stort naturmangfold knyttet til kontrastrike landskap fra fjord til fjell med alpine former og breer.

Inngrepsfrie områder (INON)

Den opprinnelige utbyggingsløsningen ville ført til bortfall av 7 km² i sone 2 (1-3 km fra tyngre, teknisk inngrep), endring av 11 km² fra sone 1 (3-5 km fra inngrep) til sone 2 og endring av 5 km² fra villmarkspreget område (>5 km² fra inngrep) til sone 1. Uten regulering av Andrevatn blir endringene mindre for alternativ 2.

Nasjonale laksevassdrag

Vassdraget er ikke nasjonalt laksevassdrag.

Andre verneområder/-objekter

Området med forekomsten av den fredete Stjernøyvalmuen på østsiden av Langfjordelva er ikke spesifisert som vernet. Fjellvalmue (*Papaver radicum*) med alle underarter, deriblant Stjernøyvalmuen, ble fredet i medhold av naturvernloven i 2001.

Eventuelle regionale eller kommunale planer for småkraftverk

Finnmark fylkeskommune har ikke laget regional plan for småkraftverk. Det er ikke utarbeidet kommunal delplan for småkraftverk i Loppa kommune.

Høring og distriktsbehandling

Søknaden behandles etter bestemmelsene i kapittel 3 i vannressursloven og § 2 i vassdragsreguleringsloven. Den har vært kunngjort i avisene "Altaposten" og "Finnmark Dagblad" og har vært lagt ut til offentlig gjennomsyn på kommunehuset i Øksfjord. Søknaden har dessuten blitt sendt på høring til berørte offentlige instanser og private interesseorganisasjoner. Høringsuttalelsene har vært forelagt søker for kommentar. NVE var på befaring i området den 17.08.2009 sammen med representanter for søkeren, Loppa kommune, Fylkesmannen i Finnmark, Reindriftsforvaltningen Vest-Finnmark, Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og grunneierne. Nedenfor oppsummeres de innkomne høringsuttalelsene.

Loppa kommune støtter søknaden om utbygging og presiserer at ulemper må minimeres. Is på fjorden kan gi problemer med den eneste og svært viktige atkomsten til Langfjordhamn og få konsekvenser for fiskeri- og oppdrettsnæring i fjorden. Inngrep må gjøres skånsomt av hensyn til lokal befolkning og turisme som øker i kommunen. Kraftstasjonen vil ligge nær bebyggelsen og må støydempes. Kommunen krever jordkabel for tilknytning av kraftstasjonen til fordelingsnettet. Bruk av kommunal kai og vei i byggetiden gir stor slitasje og anleggene må oppgraderes. Minstevannføring må pålegges slik at fossene blir synlige i tiden 15.06-15.09. Beboerne i Langfjordhamn må sikres samme vannforsyning som før utbygging. Atkomst fra bygda til Langfjordjøkelen må sikres fysisk.

Fylkesmannen i Finnmark vil ikke fraråde utbygging dersom alternativ 2 velges da dette ivaretar allmenne interesser og biologisk mangfold. Alternativet krever ikke dam ved Førstevatnet og vei opp til damstedet. Foretrukket alternativ i søknaden vil derimot redusere landskapskvalitetene med veiskjæringer på østsiden av elva og få stor effekt på biologisk mangfold som den fredete Stjernøyvalmuen. Utbyggingen vil ha lite til moderat bortfall av villmarkspregete områder og liten konsekvens for friluftsliv, jakt og fiske. Elva har ikke egne bestander av anadrom fisk. Dersom det gis tillatelse til prosjektet for alternativ 2, ber Fylkesmannen om vilkår som utelukker vei på østsiden av elva. Fossene må være godt synlige fra midten av mai til ut juli, deretter synlige fram til midten av september. Det må også slippes noe minstevannføring resten av året.

Finnmark fylkeskommune, Areal- og kulturvernavdelinga, har ingen merknader til søknaden. Under fylkeskommunens befaringsforvaring før søknaden ble sendt til NVE, ble det ikke funnet automatisk fredete kulturminner, men fylkeskommunen viser til meldeplikten i kulturminneloven § 8.

Sametinget uttaler at landskapet blir sterkt forandret hvis tiltaket blir gjennomført som i hovedalternativet, men at inngrepene vil skje i områder av mindre verdi slik at skader på natur og kultur ikke blir særskilt store. Det ble ikke avdekket automatisk fredete kulturminner under Sametingets befaringsforvaring av området. Undersøkelsesplikten etter kulturminneloven § 9 regnes som oppfylt. Virkningene for samiske kulturminner og kulturmiljøer, herunder endret bruk av meahcci/utmark, er vurdert forsvarlige etter Sametinget retningslinjer § 7 og etter Lov om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) § 4. Hvis det blir gitt konsesjon, bør det iverksettes avbøtende tiltak for å minske følgene for reindrift og annen tradisjonell bruk av området. Sametinget viser ellers til aktsomhetsplikten, jf. kulturminneloven § 8, 2. ledd.

Universitetet i Tromsø, Universitetsmuseet, har ingen innvendinger til søknaden for kulturminner under vann. Ut fra tilgjengelige opplysninger fra området er det ikke grunnlag for å kreve egen befaringsforvaring.

Reindriftsforvaltningen i Vest-Finnmark avventer faglige synspunkter fra reinbeitedistriktet før saken kan legges fram for Områdestyret for uttalelse. Forvaltningen viser til kopi av brev fra reinbeitedistriktets advokat der det framgår at distriktet er interessert i en avtale med utbygger.

Fiskeridirektoratet, Region Finnmark har ingen merknader til søknaden for fiskeri- og havbruksinteressene i det marine miljøet i området.

Kystverket, Troms og Finnmark har ingen merknader til søknaden da tiltaket ikke vil påvirke isforhold i tilliggende sjøarealer. Kystverket forstår utredningen slik at avrenning til sjø blir mindre i vinterperioden når faren for isdannelse er størst.

Bergvesenet med Bergmesteren for Svalbard opplyser at kraftstasjon og tilløpsrør vil ligge på deler av Langfjordhamn grusforekomst (forekomst 2014.018 i databasen til Norges Geologiske Undersøkelse) som er registrert som mindre viktig. Bergvesenet kan ikke se at andre viktige mineralforekomster berøres og har ingen ytterligere merknader til søknaden.

Statens vegvesen, Nord-Troms og Vest-Finnmark distrikt har ingen innvendinger til søknaden da det ikke er riks- eller fylkesveier i Langfjordhamn.

Naturvernforbundet i Finnmark fraråder utbygging da landskapet i perioder blir sterkt skjemmet av neddemming og tørrlegging. Langfjordhamn og Langfjordjøkelen er et stadig mer brukt turområde. Naturopplevelsene vil bli kraftig forringet. Langfjordhamn er ei bygd uten større tekniske inngrep med en flott foss bakenfor bebyggelsen. Inngrepene vil ødelegge potensialet for økoturisme og redusere inntektsmulighetene.

Hvis det gis konsesjon, anbefaler Naturvernforbundet subsidært alternativ 2. I så fall må skadevirkningene avbøtes med midler til tilrettelegging for friluftsliv, ny bru mellom Første- og Andrevatn, høyere minstevannføring om sommeren av hensyn til den fine fossen, jordkabel for ledninger, ingen anleggsveier, vannvei i tunnel og nedgravd rør. Søker må også pålegges å utrede et alternativ for et elvekraftverk uten oppdemming og nedtapping.

Øytun folkehøgskole i Alta går ikke imot at det gis konsesjon, men opplyser at skolen og andre aktører har brukt Langfjordjøkelen mye til kurs og turer siden 1997. Anleggsvirksomhet, dammer og oppdemte vatn vil forringe naturkvalitetene i området vesentlig. Skolen frykter at leirplassen mellom Førstevatn og Andrevatn blir oversvømt. En oppdemming må ikke hindre kryssing av elva mellom vatnene dersom det blir utbygging. Hvis begge vatnene blir oppdemt, vil friluftslivet bli vesentlig forringet.

Reinbeitedistrikt nr. 29 Frakfjord/Silden opplyser i brev fra sin advokat Geir Haugen at distriktet er interessert i en avtale med utbygger og avventer utfallet av forhandlinger før det eventuelt gis uttalelse.

Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og Bergsfjord fiskarlag går ikke imot at det gis konsesjon. Isforholdene i fjorden, overflatevannløp og tilsig til brønner vil bli endret av regulering og tørrlegging av kilder. Det kreves at havneforhold, atkomst for hurtigbåt og legebåt og vannforsyning til beboerne må være like gode som i dag. Utbygger må videre sikre at overflatevann ikke endrer løp og gir erosjon. Kraftstasjonen må støyskjermes og anleggsveien vedlikeholdes og være allment tilgjengelig. Ny bru må bygges mellom Førstevatn og Andrevatn for å sikre atkomst til breen. Det forutsettes at kraftverket fjernstyres med framføring av fiberoptisk kabel og kreves at beboerne i Langfjordhamn gis tilbud om tilknytning til kraftlagets fibernett. Ellers opplyses det at Langfjordhamn og Langfjordjøkelen brukes stadig mer til turer med brevandring, blant annet av skolene i Loppa kommune og lokale turoperatører.

Arnold Johan Pettersen, gnr/bnr 8/15 "Bakkemo", er positiv til utbygging selv om landskapet forringes. Han mener at eiendommen tidligere grenset til elva og har vedlagt dokumentasjon fra 1947. Som grunneier har han vannforsyning direkte fra elva uten brønn og ber om at denne ikke blir skadelidende, men at annen vanntilførsel blir ordnet om det blir gitt konsesjon.

NVEs vurdering

Hydrologiske virkninger av utbyggingen

Førstevatn (reguleringsmagasin)

Førstevatn vil bli regulert 10 m (senkning) mellom normal vannstand (NV) på kote 249, som blir høyeste regulerte vannstand (HRV), og laveste regulerte vannstand (LRV) på kote 239. Arealet til Førstevatn ved normal vannstand er 0,30 km² i følge tabell over magasindata i tilleggsutredningen. Ved LRV oppgis arealet til 0,27 km² slik at ca. 30 dekar blir tørrlagt ned full nedtapping, mens det i teksten står 54 dekar. NVE har kalkulert tørrlagt areal ved LRV til 69 dekar fra dybdekartet (NVE Dokument 2-2002). Magasinvolumet er av søker beregnet til 2,75 mill. m³. Med et midlere årlig tilsig på 37,2 mill. m³ blir reguleringsgraden på 7,4 %.

Vannstanden i magasinet bestemmes av tappestrategi og tilsig. Fyllingskurvene viser at oppfylling av Førstevatn fra LRV i et middels og vått år vil begynne når snøsmeltingen starter i midten av mai. Oppfyllingen tar normalt ca. to uker. I et tørt år med en kjølig vår, kan oppfyllingen bli forsinket en måned. Magasinet holdes fullt til midten av september i et tørt og middels år og til begynnelsen av oktober i et vått år. Kraftverket kjøres slik at flomtapet blir minst mulig sommerstid.

I løpet av vinteren tappes magasinet ned, og vannstanden vil være på LRV rundt 1. mai. Søker planlegger at kraftverket må stå i perioder vinterstid mens magasinet fylles litt opp for deretter å kjøres på høy virkningsgrad (start-/stoppkjøring). Dette vil gjentas flere ganger avhengig av kraftbehov og tilsig. NVE anslår at det vil ta 14 dager å tappe ned fullt magasin når turbinen kjøres på beste virkningsgrad. Søker har oppgitt 20 dager for opprinnelig hovedalternativ i søknaden med vesentlig større magasin. Fyllingskurvene som er vist i brevet med utredningen av alternativ 2, gjenspeiler ikke den planlagte kjørestategien om vinteren. Det er beregnet at kraftverket vil stå i 169 dager i et tørt år, 129 dager i et middels år og 121 dager i et vått år.

Langfjordelva

Største slukeevne i kraftverket er planlagt til 2,8 m³/s og laveste driftsvannføring til 0,85 m³/s. Dette tilsvarer henholdsvis 237 % og 72 % av middelvannføringen ut av Førstevatn. Søker har foreslått å slippe en minstevannføring fra reguleringsmagasinet på 140 l/s i perioden 15.06. til 15.09. Med det planlagte kjøremønstret til kraftverket vil 83 % av tilsiget bli fraført Langfjordelva. Restvannføringen vil komme i flomperioder om sommeren og høsten. De store flomvannføringene blir ikke påvirket i særlig grad av utbyggingen når reguleringsmagasinet er fullt. Det vil være overløp over terskelen ved utløpet av Førstevatn 28 dager i et tørt år, 50 dager i et middels år og 67 dager i et vått år.

Når alt tilsig blir magasinert vinterstid, blir elva tørrlagt rett nedstrøms utløpet av Førstevatn. En 1500 m lang elvestrekning blir sterkt berørt av utbyggingen.

NVE mener at omsøkt regulering og slukeevne ivaretar noe av vassdragets naturlige vannføringsdynamikk ved at det er overløp et visst antall dager fra reguleringsmagasinet når det er fullt i sommersesongen. Tilsiget fra det 1,03 km² store restfeltet til Langfjordelva nedenfor Førstevatn vil i gjennomsnitt bidra med 20 l/s på årsbasis ved utløpet i sjøen. Elva vil der få en restvannføring på 18 % av middelvannføringen før utbygging.

Målestasjoner

Reguleringen av Førstevatn og fraføring av 83 % av tilsiget vil i sterk grad redusere vannføringen som registreres ved målestasjonen 211.1 Langfjordhamn. NVE har likevel ingen innvendinger mot at 211.1 Langfjordhamn blir nedlagt som ordinær vannføringsstasjon da 211.2 Andrevann vil dekke behovene for hydrologiske analyser og prognoser.

Målestasjonen 211.1 Langfjordhamn ved utløpet av Førstevatn vil likevel ha en nytteverdi for framtiden da den kan dokumentere vannstand i reguleringsmagasinet og overløp over terskelen. NVE antar at betongterskelen blir bygd ved målestasjonen der elveleiet er smalt med fjell på begge sider. Med komplettering av data for driftsvannet i kraftstasjonen kan vannføringen ut av Førstevatn fortsatt beregnes. Vassdraget vil derfor videreføres som et hydrologisk referansevassdrag for små, kystnære nedbørfelt i Vest-Finnmark og Nord-Troms. NVE mener at dette kan gjøres ved at det gis pålegg om at konsesjonæren skal bekoste drift og vedlikehold av målestasjonene i medhold av vilkår i en eventuell tillatelse til utbygging.

Vanntemperatur, isforhold og lokalklima

Søker vurderer at utbyggingen neppe vil føre til endringer i lokalklimaet. Flere høringsparter uttaler at økt ferskvannstilførsel kan gi mer islegging av fjorden og drivis når kraftverket effektkjøres om vinteren. De mener at dette kan skape problemer for båtanløp i Langfjordhamn, fiskeri og oppdrettsnæring i fjorden.

Førstevatn (reguleringsmagasin)

Om sommeren vil magasineringen av kaldt smeltevann fra breene og snøfonnene holde vanntemperaturen i Førstevatnet litt lavere enn i dag. Tilsiget er minimalt vinterstid, og NVE forventer at nedtappingen neppe vil endre temperaturen i vannet under inntaksnivået (på dybdekote 10) i særlig grad. Når nedtappingen starter utpå høsten, vil kraftverket først suge ut relativt "varmt" vann over inntaksnivået med temperatur på ca. 3 °C viser erfaring fra andre reguleringsmagasiner. Etter hvert som vannstanden synker utover vinteren, avtar vanntemperaturen til nær 0 °C når magasinet er nedtappet.

Førstevatn er normalt islagt fra november til juni. Isleggingen om høsten kan begynne litt tidligere etter reguleringen enn under naturlige forhold som en følge av magasinering av kaldt smeltevann. Når vannstanden senkes om høsten og utover

vinteren, vil isen bli liggende i reguleringssonen under snødekket. Ved start-/stoppkjøring om vinteren vil isen sprekke opp i reguleringssonen. Under oppfyllingen av magasinet om våren vil isen brytes opp langs land og smelte tidligere enn før utbyggingen. Rundt inntaket vil isen være usikker når kraftverket er i drift.

Langfjordelva

Vassdraget kommer fra høyfjellsområder med stort innslag av bre, og vanntemperaturen er derfor jevnt lav gjennom året. NVE vurderer at sterkt redusert vannføring nedstrøms Førstevatn i perioder om sommeren vil gi litt høyere vanntemperatur i Langfjordelva. I fosse- og strykstrekningene kan det bli mindre luftfuktighet nær elveleiet. I naturtilstand fryser Langfjordelva relativt fort til som følge av lav vannføring om vinteren. Fraføring av tilsiget vinterstid vil gi kaldere vann slik at elva vil fryse til tidligere om høsten. Tilsiget fra restfeltet nedenfor Førstevatn blir minimalt utenom mildværsperioder med nedbør og snøsmelting slik at elva kan bli bunnfrosset og tørrlagt. Slipp av økt minstevannføring kan dempe noe av de negative konsekvensene dersom det gis konsesjon.

Langfjordhamn/-fjorden

Tilsiget til kraftverket om vinteren blir magasinert i Førstevatn og utnyttet ved kortvarig drift (effektkjøring) av kraftverket. Driftsvannet som tappes fra dybdekote 10, vil tidlig ha en høyere temperatur enn overflatevannet i sjøen om høsten og gi frostrøyk fra utløpskanalen i kuldeperioder. Temperaturen i driftsvannet synker utover vinteren. Når magasinet er nær nedtappet, vil driftsvannet ha om lag samme temperatur som ellevannet.

Søker opplyser at det av og til legger seg is innerst i fjorden ut til havna, men det har hendt at isen har ligget helt ut til Bergsfjord, om lag 13 km fra Langfjordhamn. Mildvær med snøsmelting om høsten gav den gang stor ferskvannstilførsel til fjorden, og påfølgende streng kulde forårsaket den ekstreme isleggingen. Kommunen og utviklingslaget uttaler at effektkjøring av kraftverket om vinteren kan gi mer is i fjorden og problemer for båtferdsel, fiskeri og oppdrettsnæring. Fiskeridirektoratet og Kystverket har ikke merknader til søknaden, men sistnevnte forstår søknaden slik at det blir mindre tilførsel av ferskvann til fjorden om vinteren.

Fraføring av vintertilsg til Langfjordelva vil føre til mindre islegging i fjorden nær elvemunningen. Effektkjøring av kraftverket i korte perioder om vinteren med driftsvannføring på turbinenes beste virkningsgrad ($2,0\text{--}2,5\text{ m}^3/\text{s}$) vil gi en ferskvannstilførsel til fjorden ved utløpskanalen tilsvarende om lag halvparten av vannføringen til observerte høstflommer (døgnmiddelerdi $4\text{--}5\text{ m}^3/\text{s}$) i elva i november måned. Driftsvannet legger seg oppå sjøvannet og fryser raskere til, noe som vil føre til økt islegging/sørpeis/drivis i fjordbotnen dersom kraftverket kjøres i kuldeperioder. Søker har opplyst i sin kommentar til høringsuttalelsene at kraftverket må stå mye av vintersesongen, men NVE mener at isproblemer kan unngås ved at kraftverket ikke kjøres i perioder med sterk kulde. Dersom det gis konsesjon, kan det settes vilkår som

begrenser driften av kraftverket om vinteren og avbøter eventuelle ulemper av økt islegging i fjordbotnen.

Grunnvann, flom, erosjon og sedimentasjon

Grunnvannstanden i løsmassene nær Førstevatnet og Langfjordelva styres av vannstanden i vatnet og elva. I Langfjordhamn mates grunnvannsmagasinet av sigevann fra fjellsida og overflatevann når det er vått og stor vannføring i elva. Når det er tørt og lite vann i elva, vil elva bli matet av grunnvannsmagasinet. Grunnvannstanden er vanligvis på laveste naturlige nivå på slutten av vinteren før snøsmeltingen setter inn om våren.

Når magasinet i Førstevatnet tappes ned vinterstid, vil vannføringen i Langfjordelva være minimal og senke grunnvannstanden i Langfjordhamn i forhold til naturlig tilstand. Grunnvannsmagasinet vil derfor mate elva. Under oppfylling av reguleringsmagasinet om våren og sommeren vil vannføringen i elva også være redusert og i mindre grad forsyne grunnvannsmagasinet enn før utbygging. Hvis det gis tillatelse til utbygging, kan det settes vilkår som pålegger konsesjonær å etablere terskler for å opprettholde grunnvannspeilet nær elva på den nedre, slake del av utbyggingsstrekningen.

Reguleringsmagasinet vil effektivt dempe mindre flommer så lenge det ikke er fullt. Flomdempningen vil redusere erosjon i og langs elva. Når vannstanden ligger på HRV, vil det under en flomsituasjon bli overløp over terskelen, noe som kan gi større vannføring enn naturlig. En ekstrem flom kan gjøre skade på brua over elva nær utløpet i sjøen.

Resultater av sedimentundersøkelsene til NVE viser at det årlig i perioden 1980-1999 ble avsatt mellom 669 og 1151 tonn finkornete sedimenter i Førstevatn hvorav størsteparten ligger under dybdekote 10 (NVE Dokument 4-2002). For de tre årene 1994, 1995 og 1997 ble om lag 74 % av tilført materiale i suspensjon sedimentert i Førstevatnet. Tykkelsen på de årlige avsetningene over dybdekote 10 varierer mellom 0,5 og 1,0 mm i borkjernene som er analysert. I årene 1930-1979 har sedimentpålagringen over samme dybdekote pr. år vært mellom 1,0 og 3,3 mm beregnet som middelerdi over femårsperioder. Avsetningene i Førstevatn har minnet med årene som følge av Langfjordjøkelen tilbakegang. Det meste av sedimentene fra breen har blitt avsatt i Andrevatn og i økende grad på elvesletta foran breen.

Etter NVEs syn vil selv jevn oppfylling og nedtapping av Førstevatn føre til erosjon og utvasking av sedimenter i reguleringssonen. Det har vist seg ved andre kraftverk at ved rask nedtapping av magasinet, og særlig første gang, kan bunnsedimenter gli ut og forårsake spredning med kortvarige, høye konsentrasjoner av finstoff i driftsvannet. I verste fall kan bunnskred gå rett i inntaket. Effektkjøring av kraftverket i korte perioder vinterstid vil gi mer erosjon i bunnsedimentene og etter hvert ravinedannelse i reguleringssonen. Dette vil i økende grad føre til større sedimenttilførsel til Langfjorden de første årene kraftverket er i drift sammenlignet med dagens forhold. Etter noen år vil det bli etablert en ny, mer stabil tilstand. Hvor lang tid dette vil ta, kan

registreres med målinger av sedimentinnholdet i driftsvannet. Erfaring fra andre kraftverk tilsier at økt erosjon og sedimenttilførsel kan pågå i 3-5 år.

Reguleringen vil minske elvas naturlige dynamikk i stor grad, men neppe gi særlig negative virkninger knyttet til erosjon og sedimentasjon i elveleiet nedenfor Førstevatn utover noe tilslamming på flate strekninger i perioder.

Undersøkelsene til NVE viste at det årlig ble avsatt ca. 330 tonn (middelverdi for årene 1993, 1994 og 1997) med sedimenter i Langfjorden. Om lag 26 % av suspendert materiale inn i Førstevatn ble ført videre med Langfjordelva til sjøen. Flybilder fra 1966 og 1994 viser at sedimentspredningen (blakket vann) på dager med stor tilførsel kan strekke seg forbi Grønneset, mer enn 4 km utover i fjorden. Etter utbygging regner NVE med at avsetningsmønstrer på fjordbunnen vil endre seg da utspyling av sedimenter i større grad vil skje med driftsvannet til kraftstasjonen og i mindre grad som naturlig tilførsel fra utløpet av Langfjordelva. Unntaket vil være under store flommer med høye konsentrasjoner av suspendert materiale på fullt reguleringsmagasin.

Når kraftverket kommer i drift, vil en mindre andel av suspendert materiale i elva ved innløpet til Førstevatn bli ført videre i Langfjordelva da vannføringen ut av magasinet blir kraftig redusert. I Førstevatn vil en del av det suspenderte materialet i tilløpsvannføringen som tidligere avleiret seg på bunnen, bli ført med driftsvannet til kraftstasjonen og ut i fjorden. Det er kun under store flommer på fullt reguleringsmagasin at sedimenttransporten i elva vil opprettholdes på noenlunde samme nivå som før utbygging.

Endringer i sedimentasjon i Førstevatn, suspendert materiale i Langfjordelva og avsetning i sjøen på grunn av kraftverket, kan dokumenteres med undersøkelser. Slike undersøkelser kan pålegges i medhold av vilkår ved en eventuell konsesjon.

Naturmangfold

Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fattet beslutninger som har virkninger for naturen, plikter å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om Langfjordhamn kraftverk med regulering av Førstevatn legger vi til grunn bestemmelsene i naturmangfoldlovens §§ 4 og 5 samt §§ 8-12.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av eventuelle påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, miljørapport, høringsuttalelser, tilleggsopplysninger samt NVEs erfaringer og rapporter. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet og å kunne fatte vedtak. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet, jamfør naturmangfoldlovens § 8.

En eventuell utbygging av Langfjordelva vil etter NVEs mening ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper, arter eller økosystemet gitt i naturmangfoldloven §§ 4 og 5 med avbøtende tiltak. Det er ikke planlagt andre kraftutbygginger i Langfjorden. Om lag 13 km lenger ute i fjorden ligger Bergsfjord kraftverk med et reguleringsmagasin. Prinsippet om samlet belastning i naturmangfoldloven § 10 er vurdert, men NVE mener at det ikke avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Etter NVEs vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket kan ha på naturmiljøet, og NVE mener at naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet) ikke skal tillegges avgjørende vekt.

Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i Olje- og energidepartementets merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon. Tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av tiltakene, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

Naturtyper

Det er ikke påvist viktige eller verdifulle naturtyper i prosjektets influensområde.

Arter som er fredet eller rødlistet

Fylkesmannen opplyser til miljørapporten og i sin høringsuttalelse at det er et område på østsiden av Langfjordelva med forekomst av den fredete Stjernøyvalmuen, også kalt Islandsvalmue (*Papaver radicum ssp. macrostigmum*). I databasen Artskart er det vist et funn i 1919 som NVE antar er samme forekomst som er omtalt i miljørapporten. Arten vokser på kalkholdig grunn (i fjellet) og finnes også i Alta og Hammerfest kommuner i Finnmark og i Kvænangen kommune i Troms. Fjellvalmue (*Papaver radicum*) med alle underarter, deriblant Stjernøyvalmuen, ble fredet i medhold av naturvernloven i 2001.

I et doktorgradsarbeid ved Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo (Heidi Solstad, 2009) framgår det at Stjernøyvalmue ikke lenger regnes som en egen underart. Med DNA-analyse er det fastslått at den tilhører underarten fjellvalmue. Sammen med polarvalmuene er den blant de vanligste plantene i polarstrøk. Stjernøyvalmue er vurdert til å ha en livskraftig bestand (LV) i rødlista fra 2010.

Søker opplyser at forekomsten med Stjernøyvalmue ikke vil bli berørt av utbyggingen ved alternativ 2. Inntak, lukehus og terskel ved utløpet av Førstevatn bygges veiløst. Anleggsveien opp til tunnelpåhugget skal ligge på vestsiden av elva.

I Artskart er det vist observasjoner av krykkje (*Rissa tridactyla*) i Langfjorden og øst for Førstevatn. Arten er i rødlista fra 2010 oppført som sterkt truet (EN). Krykkja er stort sett trekkfugl med hekkekolonier nær sjøen der den henter mat. Prosjektet vil ikke komme i konflikt med livsmiljøet til arten.

I Miljørapporten opplyses det at jerv (*Gulo gulo*) som er truet (EN), av og til observeres i Langfjordhamn. Arten er streifyr og vil ikke berøres av utbyggingen.

Oter (*Lutra lutra*) observeres i nedre del av Langfjordelva om vinteren der den fanger fisk. Arten er oppført som sårbar (VU) i rødlista for 2010. I Artskart er det vist et funn der Storelva renner ut i sjøen lenger ut i fjorden. Når kraftverket kommer i drift, vil lavere vintervannføring medføre at det blir mindre fisk i elva og mat for oteren. NVE er av den oppfatning at oteren streifer rundt på matsøk i andre elver i området slik at påvirkningen av utbyggingen blir liten for arten.

Fisk og vanntilknyttede arter

I følge miljørapporten gjør blakket vann og lav vanntemperatur i Førstevatn at det er lite egnet for vannlevende organismer, deriblant fisk. Noe røye kan slippe seg nedover vassdraget fra Tredjevatn, som ikke har tilsig av brevann, men dette vurderes å være beskjedent.

Langfjordelva omtales som ei naturlig næringsrik elv. Vannprøve for måling av innhold av fosfor og kalsium ble tatt i varmt vær med stor bresmelting og høy vannføring i elva. Resultatet viser lavt innhold av begge grunnstoffene, men vassdraget er nok mer kalkrikt på lavere vannføringer enn prøven viser da berggrunnen er kalkholdig. Det meste av fosforet i det brepåvirkede vassdraget foreligger som partikler og er dermed lite tilgjengelig som næring til vannlevende organismer. Lav vanntemperatur og tidvis høyt innhold av breslam tilsier også at bunndyrproduksjonen i vassdraget er liten og ordinær. Det samme gjelder antakelig for brakkvannsfaunaen utenfor elvas utløp i fjorden.

Etter utbygging vil fraføring av mesteparten av vannføringen i Langfjordelva minske vanndekket areal og bunndyrproduksjon. Miljørapporten omtaler at ytre deler av elveleiet kan gro til, men store flommer på fullt reguleringsmagasin om sommeren vil etter NVEs oppfatning fortsatt spyle hele elveleiet.

Fylkesmannen opplyser at Langfjordelva ikke har egne bestander av anadrom fisk. Etter NVEs oppfatning blir de negative virkningene av utbyggingen små for bunndyrfauna og fisk. Ulemper kan delvis avbøtes noe med slipp av høyere minstevannføring enn søker har foreslått.

Økt utspyling av sedimenter med driftsvannet vil endre de økologiske forholdene i fjorden ved utløpet av kraftstasjonen, særlig ved effektkjøring om vinteren. Tilførselen av kaldt og slamholdig ferskvann blir ellers jevn over lange tidsrom om sommeren uten flommer som i elva. Når kraftverket må stå store deler av vinteren som følge av lavt tilsig, blir forholdene i brakkvannssonen som før utbygging. Over tid vil det mest sannsynlig bli etablert en brakkvannsfauna liknende den som er ved munningen av Langfjordelva.

Ved full drift av kraftverket vil fisk kunne søke mot utløpet av kraftstasjonen når det kun slippes minstevannføring i Langfjordelva. Siden elva har marginale livsvilkår for anadrom fisk, blir virkningene likevel små. Eventuelle ulemper for økologien i

fjordbotnen kan dempes med å sette begrensninger for driften av kraftverket i vilkårene.

Flora og fauna

I de lavereliggende, fjordnære områdene ble det før drevet landbruk, men de gamle beiten og slåtteengene er i ferd med å gro igjen. Nedre del av prosjektområdet ligger i nordboreal vegetasjonssone med glissen bjørkeskog. Ovenfor bjørkebeltet er det lavalpin sone med blåbærhei, dvergbjørk og einer. Utbyggingsområdet har fattige vegetasjonstyper i midtre og øvre deler, men med flekkvise forekomster av mer krevende vegetasjon og arter. Førstevatn ligger i mellomalpin sone som domineres av grasheier og snøleier. Ved utløpet av vatnet er det noe myr med dominans av duskull.

Bygging av en lav betongterskel ved utløpet av Førstevatn kan berøre overnevnte myrvegetasjon. Da det ikke er planlagt anleggsvei, vil arealet som berøres være lite og virkningene bergrenset slik NVE ser det.

Overskuddsmassene fra tunnelen opp til Førstevatn vil bli deponert nedenfor påhugget ved kote 120. Ved å ta vare på vekstlaget og tildekke arealet etterpå, vil deponiet etter noen år bli naturlig revegetert. Nedre del av vannveien er planlagt med et nedgravd rør med tilbakelegging av markdekket. NVE vurderer i likhet med miljørapporten at rørtraseen med midlertidig anleggsvei etter hvert vil gro til med naturlig vegetasjon. Kraftstasjonen med permanent atkomstvei vil ligge der det tidligere var dyrket mark. Det er viktig at vekstlaget som fjernes derfra brukes til å revegetere nærliggende inngrepsområder.

Erfaring fra oppgraderingen av Bergsfjord kraftverk i 2002-2003 viser at den 15 m brede og 500 m lange traseen med nytt, nedgravd tilløpsrør fra kote 97 nedstrøms Bergsfjordvatnet nå er vokst til med lyng, busker og trær i løpet av 6-7 år (NVE 201001376-1). Kraftverket ligger 13 km lenger ut i Langfjorden.

Ettersom rørtraseen går fra kote 120 ned til sjøen i et område med triviell vegetasjon, vil de negative virkningene av utbyggingen for floraen bli begrenset og gradvis dempet etter hvert som området vokser til. Avbøtende tiltak vil være å holde det berørte arealet minst mulig og sikre at markdekket legges raskt tilbake for naturlig gjenvekst slik at det ikke blir erosjon i løsmassene.

I Naturbase omtales det indre fjordområde, Langfjordbotnen, som vinterbeiteområde for ærfugl (*Somateria mollissima*) med verdi B. Arten er ikke prioritert eller rødlistet. Effektkjøring av kraftverket om vinteren kan føre til økt islegging i fjordbotnen i kuldeperioder og negativ påvirkning for ærfuglen. Søker har opplyst i sin kommentar til høringsuttalelsene at kraftverket må stå mye av vintersesongen, men at isproblemer kan unngås ved at kraftverket ikke kjøres i perioder med sterk kulde. Dersom det gis konsesjon, kan det settes vilkår som begrenser driften av kraftverket og avbøter eventuell forverring av beiteforholdene i Langfjorden for ærfugl om vinteren.

Miljørapporten omtaler at Langfjordelva er et egnet leveområde for fossefall selv om den ikke ble observert under befaringen. Fossefall vil trolig bli indirekte berørt gjennom redusert vannføring. Arten er avhengig av rennende vann, og står på Bern liste II. Utbygging vil gi mindre vann i elva med lavere vanndekket areal og færre bunndyr til næring for arten. Hekkemuligheter kan forringes ved at reir lettere oppdages av predatorer når lyden av fosser og stryk dempes. Fylkesmannen kan sette vilkår om kunstige hekkplasser i medhold av standardvilkår om naturforvaltning dersom det er behov. Vinterstid vil elva bunnfryse oftere når tilsiget magasineres i Førstevatn og fraføres elva slik at fossefallet neppe vil finne næring nok. Økt minstevannføring kan avbøte noe av de negative konsekvensene for fossefall og andre vanntilknyttede fuglearter.

Landskap

Prosjektområdet tilhører landskapsregionen "Kystbygdene i Vest-Finnmark" hvor landskapet er dramatisk med bratte, delvis opprevne fjellsider som går rett opp fra fjorden. Førstevatn ligger i en liten botn øst for Kassefjellet og atskilles fra Andrevatn med en odde i syd. Det er omkranset av et bratt terreng med breer, bart fjell og ur. Landskapet i Langfjordhamn står i kontrast til det ellers dramatiske terrenget med relativt rolige og delvis slake formasjoner. Langfjordelva utgjør et viktig element i dette landskapet.

Søker mener at landskapet i Langfjordhamn blir negativt påvirket i stor grad på grunn av sterkt redusert vannføring i elva. Ellers vil landskapet ved Førstevatn bli noe forringet når magasinet er nedtappet om vinteren. Fraføring av vann vil dempe løpsdynamikken i Langfjordelvas utløpsområde til fjorden. Loppa kommune uttaler at inngrep må gjøres skånsomt av hensyn til lokalbefolkning og turisme. Fylkesmannen mener at en utbygging etter alternativ 2 er akseptabel da en unngår bygging av anleggsvei og dam ved Førstevatn. Sametinget mener at hele landskapet fra fjord til fjell blir forandret og opplevelsen av området helt annerledes enn i dag, men at inngrepene vil skje i områder av mindre samisk landskapsverdi slik at skader på naturen ikke blir særskilt store. Naturvernforbundet har i sin høringsuttalelse trukket fram regulering av Førstevatn med tørrlegging av areal som negativt for landskapet og krever nedgravd tilløpsrør og ledninger som jordkabler. Øytun folkehøgskole er av den oppfatning at utbygging vil forringe naturkvalitetene i området vesentlig.

I OEDs retningslinjer for små vannkraftverk framgår det at det ved *"planlegging av småkraftutbygging i områder med stor landskapsverdi skal det utvises særlig varsomhet med sikte på å bevare landskapskvalitetene og helheten i landskapet."* Det er NVEs vurdering at dette forholdet i stor grad er relevant i vurderingen av søknaden.

Fra Langfjordhamn og sjøen er Førstevatn skjult bak en liten fjellrygg. Nedtapping vil foregå om vinteren og oppfylling om våren når mesteparten av magasinet er is- og snølagt. Fyllingskurvene viser at tørrlagt areal kan bli synlig en kort periode i slutten av mai og begynnelsen av juni. Etter NVEs syn vil regulering av Førstevatn med bygging

av en lav terskel og et lite lukehus uten anleggsvei berøre et lite landskapsrom lokalt, men den får ikke landskapsmessige virkninger fra Langfjordhamn eller sjøen da terskelen, inntaket og magasinet ikke blir synlig derfra. Vi vurderer derfor virkningene rundt magasinet til å være akseptable for landskapet.

Søker har planlagt å deponere overskuddsmassene fra tunnelen opp til Førstevatn nedenfor påhugget ved kote 120. Nedre del av vannveien blir lagt i nedgravd rør, men det må krysse en bekk ved kote 50. Kraftstasjonen med permanent atkomstvei vil ligge nær sjøen der det tidligere var dyrket mark. Utløpet blir ført i en kort, åpen kanal til fjorden. Tilknytning av stasjonen til fordelingsnettet og ledning til lukehuset er begge planlagt med luftstrekk. I følge miljørapporten vil området ved kraftstasjonen, rørtraseen og massedeponiet etter hvert gro til med naturlig vegetasjon. Det vil ta noe tid før området blir tilbakeført, spesielt med trær som skal vokse opp.

Ettersom tilløpsrøret nedenfor tunnelen skal graves ned i et rolig terreng med triviell vegetasjon, vil de negative virkningene av utbyggingen for landskapet etter NVEs vurdering bli begrenset og gradvis dempet etter hvert som området vokser til. Ved å ta vare på vekstlaget, arrondere og tildekke de midlertidige inngrepsarealene etter byggeperioden, vil området etter noen år bli tilbakeført til nær naturlig tilstand. Avbøtende tiltak vil være å holde det berørte arealet minst mulig og sikre at markdekket tas vare på og legges tilbake for raskt gjenvekst slik at det ikke blir erosjon i løsmassene. Erfaring fra legging av nytt, nedgravd tilløpsrør i løsmasser for Bergsfjord kraftverk i 2002-2003 viser at den 15 m brede og 500 m lange rørtraseen er vokst til igjen med lyng, busker og trær selv om den fortsatt er godt synlig i landskapet etter 6-7 år. Området måtte først ryddes for mindre arealer med bjørkeskog.

Plassering av kraftstasjonen ved sjøen vil medføre et nytt bygg nær den øvrige bebyggelsen i Langfjordhamn. Hvis den får en utførelse i harmoni med stedets byggeskikk, mener NVE at kraftstasjonen kan tilføre bygda noe som viser utnyttelse av stedets fornybare ressurser. Atkomstveien og kraftstasjonen vil etter hvert falle naturlig inn i bygda og omgivelsene. Ved å legge de to kraftlinjene fra stasjonen som jordkabel, unngår man å påføre landskapet ytterligere inngrep.

Langfjordelva renner i stryk gjennom bygda og er godt synlig fra fjorden og bygda med flotte fosser i det bratte fallet opp til ca. kote 160. Videre oppover kommer elva igjen til syne fra Langfjordhamn og sjøen med svabergfosser ved kote 200. Herfra opp til utløpet av Førstevatn flater terrenget noe ut, og elva renner mer i stryk. Elva er flere steder eksponert mot turstien som går på østsiden av elva. Ved middels og høye vannføringer er elva et markant landskapselement. Selv på lav vannføring preger elva landskapet noe da den renner gjennom et åpent landskapsrom på mesteparten av strekningen nedenfor Førstevatn.

Søker har foreslått å slippe noe minstevannføring fra Førstevatn om sommeren. Flere høringsparter uttaler at det må slippes større minstevannføring enn søkers forslag om sommeren slik at fossene blir synlige eller godt synlige fra midten av mai til midten av september. Ellers må det slippes minstevannføring resten av året.

Etter NVEs oppfatning vil søkers forslag til minstevannføring være for lite til å ivareta elva som landskapselement når det ikke er overløp om sommeren. En 1500 m lang elvestrekning får fraført størsteparten av den naturlige vannføringen. Etter utbygging kan Langfjordelva i perioder med overløp fra reguleringsmagasinet oppleves med godt synlige fosser i sommersesongen og i mildvårsperioder utover høsten i om lag 50 dager i et middels år. Kraftverkets slukeevne er for liten til å dempe større flommer når magasinet er fullt. Utenom disse dagene vil sterkt redusert vannføring redusere elvas landskapskvaliteter sommer og høst. Lokalfeltet nedenfor Førstevatn vil bidra litt med restvannføring, men hovedsakelig om sommeren og på høsten under mildvårsperioder med nedbør og snøsmelting. Om vinteren er vannføringen naturlig lav og elva ofte snødekket og tilfrosset slik at fraføring av vann blir lite synlig. Slipp av minstevannføring vinterstid når magasinet er nedtappet, vil kreve relativt omfattende arrangement som må vurderes mot nytteverdien.

NVE mener at det er avgjørende for konsesjonsspørsmålet om konsekvensene for landskap kan avbøtes i tilstrekkelig grad. Hvis det gis tillatelse til utbygging, kan det settes vilkår som pålegger konsesjonær å holde magasinet oppfylt i et tidsrom om sommeren og etablere terskler for å opprettholde vannspeil i elva dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

Inngrepsfrie områder (INON)

Søker opplyser at endringene av INON-arealene for den opprinnelige søknaden med utgangspunkt i reguleringsmagasinet blir 5 km² fra villmarkspreget område (>5 km fra tyngre, tekniske inngrep) til inngrepsfri sone 1 (3-5 km fra inngrep), 11 km² fra sone 1 til sone 2 (1-3 km fra inngrep) og 7 km² bortfall av sone 2. Tiltaket vil i følge søknaden få stor negativ virkning på inngrepsfrie naturområder. Fylkesmannen mener at utbyggingen vil ha liten til moderat konsekvens for bortfall for villmarkspreget områder. Naturvernforbundet uttaler at området ovenfor bygda er regnet å ha "stor verdi" som inngrepsfri natur.

I Olje- og energidepartementets "Retningslinjer for små vannkraftverk" vurderes villmarkspregete områder å ha stor verdi. Prosjekter som medfører en betydelig reduksjon av slike INON-områder som hovedregel må unngås. Det er et nasjonalt miljømål å sikre at gjenværende naturområder med urørt preg blir tatt vare på. Villmarksområdet syd og vest for Førstevatnet er ikke visuelt forbundet med landskapsrommet til tiltaksområdet, men en utbygging vil fremdeles føre til bortfall og fragmentering av en type INON-areal som er under sterkt press fra blant annet vannkraftutbygginger. I alternativ 2 skal det ikke bygges anleggsvei opp til Førstevatn og Andrevatn blir ikke regulert. Dette reduserer endringene for inngrepsfrie områder og gjør konsekvensene mindre.

Etter NVEs oppfatning må bortfallet av villmarkspregete områder avveies mot at inngrepene blir lite synlige og at utbyggingen fysisk kun berører et lite areal. Opplevelsen av urørthet og villmark vil etter vårt syn fortsatt i stor grad være til stede for de som tar turen opp til Førstevatn og Langfjordjøkelen etter utbyggingen når

magasinet er fullt. Vi er samlet av den oppfatning at med en reguleringszone som kun blir synlig vår og høst, øvre del av vannvei i tunnel opp til inntaket og krav om minstevannføring i Langfjordelva, så er det reelle konfliktnivået knyttet til virkningene for INON-områder begrenset. NVE vurderer derfor at reduksjon i inngrepsfrie områder ikke er avgjørende for om det kan gis konsesjon, men vi mener at den er en negativ konsekvens av tiltaket.

Brukerinteresser (ferdsel, friluftsliv og fiske)

Langfjordhamn er ei veiløs bygd med fastboende som er avhengig av båttransport. Det går hurtigbåt mellom kommunesenteret Øksfjord og bygdene ved Langfjorden. Enkelte kommer også til området via Skalsadalen, sørøst for Langfjordhamn.

Flere høringsparter uttaler at effektkjøring av kraftverket om vinteren kan gi økt islegging/sørpeis/drivis som vil skape vanskeligheter for båttransport, fiske og oppdrettsanlegg i fjorden. Mer is ved kaia kan begrense båtanløpene i Langfjordhamn. Søker kommenterer til uttalelsene at nedtapping av reguleringsmagasinet ikke vil bli stor i perioder med sterk kulde slik at isproblemer unngås. NVE forutsetter at driften av kraftverket tar hensyn til dette da båtforbindelsen etter kommunens oppfatning er overmåte viktig og eneste kommunikasjonsåren til Langfjordhamn. Vi gjør oppmerksom på at det kan settes vilkår som begrenser effektkjøring og som gir pålegg om avbøting av ulemper knyttet til isforhold på fjorden dersom det gis konsesjon.

Søker opplyser at prosjektområdet brukes sporadisk av lokalbefolkningen i Langfjordhamn til friluftsliv. Det går stier langs begge sider av Langfjordelva opp til Førstevatn, Andrevatn og Tredjevatn slik at området ved vatnene og Langfjordjøkelen er lett tilgjengelig fra bygda. Ei gangbru krysser elva mellom Førstevatn og Andrevatn. Stangfiske etter røye i Tredjevatn, som ikke har tilførsel av brevann, er trolig den viktigste aktiviteten for bygdefolket.

Øytun Folkehøgskole og Høgskolen i Finnmark (Alta) har nesten årvisse brekurs og turer for elever med brevandring på Langfjordjøkelen. I tillegg arrangerer en turopertør med base i Langfjordbotn turer på breen. Odden mellom Førstevatn og Andrevatn fungerer som leirplass for de som besøker området. Den er tilgjengelig via gangbrua som krysser mellom vatnene. Langfjordjøkelen er den mest attraktive breen i regionen fordi den ligger bare en times gange opp fra Langfjordhamn. Breen er derfor relativt lett tilgjengelig til forskjell fra for eksempel Øksfjordjøkelen.

Loppa kommune uttaler at inngrep i natur og vassdrag må gjøres så skånsomt som mulig av hensyn til lokalbefolkning og turismen som øker i kommunen. Fylkesmannen mener at utbygging etter alternativ 2 vil ha liten betydning for friluftslivet. Sametinget mener at de fastboende i Langfjordhamn vil merke utbyggingen visuelt gjennom et endret landskap og endrede forutsetninger for tradisjonell ferdsel og friluftaktiviteter. Naturvernforbundet uttaler at Langfjordhamn er ei perle for økoturisme der den flotte fossen bak bygda ses på lang avstand fra fjorden. Området ovenfor bygda er regnet å ha stor verdi som inngrepsfri natur og brukes av skolene i Loppa og lokale turarrangører til brevandring. Utbygging vil ødelegge den særegne atmosfæren i

bygda naturmessig og kulturelt, og lavere vannføring i elva vil endre opplevelsen av landskapet. Framtidige turistinntekter vil bli kraftig redusert. Øytun folkehøyskole uttaler at anleggsvirksomhet vil forringe naturkvaliteter i området og vurderer å flytte brekurs og turer til Øksfjordjøkelen eller Lyngsalpene. Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og Bergsfjord fiskarlag uttaler at Langfjordhamn og Langfjordjøkelen er et stadig mer brukt turområde, ikke bare sporadisk som oppgitt i søknaden. De krever at anleggsveien holdes åpen etter utbyggingen.

Flere høringsparter krever at gangbrua over elva mellom Førstevatn og Andrevatn blir sikret slik at tilgjengelighet til leirplassen og Langfjordjøkelen fortsatt kan opprettholdes som i dag. Videre kreves det slipp av større minstevannføring om sommeren slik at fossene i Langfjordelva fortsatt har opplevelsverdi om sommeren.

NVE mener at den største ulempen for friluftslivet er fraføring av vann på utbyggingsstrekningen i Langfjordelva. Elva er svært synlig fra fjorden, bygda og turstien opp til Førstevatn med flotte fosser og stryk om sommeren. Dette gir stor opplevelsverdi for beboere og besøkende. Disse vil få omgivelsene forringet når det bare slippes foreslått minstevannføring i elva. For at elva fortsatt skal oppleves som et sentralt trekk i bygda og fjellsida, må vannslippet være større enn foreslått av søker. Det kan også settes vilkår som pålegger konsesjonær å etablere terskler i nedre, slake deler av elva for å opprettholde vannspeil dersom det blir gitt konsesjon.

En regulering av Førstevatn på 10 m vil medføre reguleringssoner som vil være godt synlig i perioder når vatnet er nedtappet og isfritt. Ved fullt magasin om sommeren vil vannstanden i Førstevatn være som i dag. Avbøtende tiltak vil være å sette vilkår om at magasinet skal være fullt over en viss tid.

Reguleringen vil gi usikker is ved inntaket og langs land. Slike steder skal være merket av konsesjonær slik at de som bruker området når Førstevatn er snø- og islagt, blir informert.

En utbygging etter alternativ 2 gjør at gangbrua over elva mellom Første- og Andrevatn og området ved teltplassen på odden mellom vatnene ikke blir fysisk berørt av reguleringen. Søker kommenterer til flere høringsuttalelser at gangbrua vil bli ivaretatt. NVE mener at dette er et viktig avbøtende tiltak for friluftslivet som kan hjemles i vilkårene ved en eventuell konsesjon.

Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og Bergsfjord fiskarlag krever at anleggsveien må holdes åpen etter byggeperioden. I alternativ 2 blir det kun bygd anleggsvei langs rørtraseen opp til tunnelpåhugget, og NVE mener at den skal tilbakeføres med ivaretatt markdekke til ei kjøresterk terrengstripe etter byggeperioden. Den permanente atkomstveien til kraftstasjonen kan være åpen for lokalbefolkning og besøkende da bruken vil være begrenset.

Tilbakeføring av midlertidige anleggssteder og revegetering med stedegent markdekke vil ytterligere redusere ulempene for friluftslivet selv om det vil ta noen år

før sårene i terrenget blir leget. Dette vil være forhold som NVE vil påse gjennom godkjenning og oppfølging av en detaljplan dersom det gis konsesjon.

Loppa kommune krever at det må gjøres tiltak mot støy fra kraftstasjonen for lokalbefolkning og turister. Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og Bergsfjord fiskarlag uttaler at utbygger må sørge for at støy fra kraftverket ikke blir sjenerende for omgivelsene. NVE mener at støyforstyrrelser under byggeperioden er en midlertidig ulempe og at anlegget ikke vil ha negative konsekvenser under ordinær drift dersom kraftstasjonen støydempes. Ved å bruke tunge materialer og installere lydfeller i utløp og ventilasjonsåpninger, vil støyen etter vår oppfatning holdes innenfor retningslinjer for bolig- og rekreasjonsområder fastsatt av myndighetene.

Kulturminner

Fylkeskommunen og Sametinget har begge befart utbyggingsområdet og uten å ha registrert automatisk fredete kulturminner som kan komme i konflikt med utbyggingen. Begge kulturminnemyndighetene viser til tiltakshavers meldeplikt etter kulturminneloven § 8. Virkningene for samiske kulturminner og kulturmiljøer, herunder endret bruk av meahcci/utmark, er vurdert forsvarlige etter Sametinget retningslinjer § 7 og etter Lov om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) § 4. Universitetet i Tromsø uttaler at det er lite sannsynlig at reguleringen vil komme i konflikt med eventuelle kulturminner under vann og har ingen innvendinger til søknaden. NVE har gjort kulturminnesøk i Askeladden og ikke funnet automatisk fredete kulturminner.

Sametinget opplyser at det ble observert et område med steingjerder og rydningsstein vest for Langfjordelva like ovenfor og ca. 125-175 m sør for selve bebyggelsen. Dette er spor etter tidligere jordbruk i bygda og fra 1900-tallets første halvdel. Langfjordhamn kan regnes som en liten sjøsamisk bygd hvor man har levd av kombinasjonsnæring. Området kan etter hvert bli en del av et verneverdig kulturlandskap i bygda. I følge konsesjonssøknaden ser det ut til at rørgate og anleggsvei er plassert vest for det samiske kulturlandskapet. NVE er enig med Sametinget i at området ikke må forringes av utbygging. Dersom det gis konsesjon til kraftverket, kan det settes vilkår om at området ikke skal berøres gjennom godkjenning av detaljplanen.

Landbruk

I følge søknaden ble det før drevet jordbruk i de lavereliggende, fjordnære områdene. Det siste gårdsbruket ble lagt ned rundt 2003, og de gamle beitene og slåtteengene er i ferd med å gro igjen. NVEs mener at utbyggingen ikke får negative konsekvenser for landbruk, men mindre vannføring i Langfjordelva vil redusere gjerdeeffekten om sommeren. Grunneiere vil motta inntekter fra fallrettigheter og eiendommer som utnyttes.

Vannkvalitet, vannforsynings- og resipientinteresser

Miljørapporten omtaler at innholdet av fosfor og kalsium i vannet i Langfjordelva er lavt når vannføringen er stor. Fosforet er for en stor del bundet til partikler og lite tilgjengelig for organismer i det slamholdige vannet. Brevassdraget er nok mer kalkrikt

på lavere vannføringer enn målingen viser da berggrunnen er kalkholdig, særlig mellom Førstevatn og Andrevatn.

Flere høringsparter er opptatt av at vannforsyning fra brønner og elva må sikres for beboerne i Langfjordhamn etter en utbygging. Fem husstander har privat vannforsyning fra elva. De øvrige får vann fra brønner og bekker. Søker kommenterer at dette vil bli ivaretatt. NVE bemerker at dette er forhold av privatrettslig karakter som må avklares mellom partene.

I søknaden er det nevnt at husene som ligger inntil elva og skolen, har avløpsanlegg til elva. Fraføring av vann fra elva etter en utbygging vil gi dårligere vannkvalitet når vannføringen er lav. NVE mener at slipp av større minstevannføring enn søker har foreslått kan avbøte noe av ulempene for elva som resipient.

Samiske interesser

Sametinget mener at Langfjordhamn må regnes som en liten sjøsamisk bygd der man tidligere har levd av fiske og jordbruk. Slike steder preges i dag av fraflytting da primærnæringene ikke står like sterkt, særskilt ikke i små bygder uten veiforbindelse. Da det ikke lenger drives jordbruk i bygda, blir konsekvensene for landbruk minimale. Sametinget mener at den fastboende befolkningen likevel vil merke utbyggingen visuelt gjennom et endret landskap og endrede forutsetninger for tradisjonell reindrift, ferdsel, friluftsliv, ferskvannsfiske og bærplukking. Virkningene for samiske kulturmiljøer, herunder endret bruk av meahcci/utmark, er vurdert av Sametinget å være forsvarlige etter dets retningslinjer § 7 og etter Lov om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) § 4. Sametinget ber om avbøtende tiltak som gjør ulempene for tradisjonell samisk bruk av området minimale og at ferdsel for både mennesker og dyr kan fortsette som tidligere i utbyggingsområdet. Spesielt må muligheten for passering av elva mellom Førstevatn og Andrevann opprettholdes.

NVE mener at tilbakeføring av inngrepsområdene for massedeponi, midlertidig anleggsvei og nedgravd tilløpsrør med naturlig gjenvekst over tid vil dempe negative virkninger av tiltaket og gjøre ferdsel og annen aktivitet mulig som i dag. NVE viser til at det i alternativ 2 ikke blir bygd anleggsvei opp til Førstevatn og kun en lav terskel ved utløpet av Førstevatn som ikke blir oppdemt. Regulering av Andrevatn er tatt ut slik at forholdene ved gangbrua over elva mellom vatnene blir som i dag. Vi opplyser at dersom det blir gitt konsesjon, kan det settes vilkår om at vandringsveier for folk og dyr i området ikke skal forringes og at gangbrua skal sikres framtidig vedlikehold.

Reindrift

I OEDs retningslinjer for små vannkraftverk blir tap, oppstyking og redusert bruk av beiteland på grunn av arealinngrep og annen menneskelig aktivitet trukket frem som en av de største utfordringene for reindriftnæringen i dag. Den samlede effekten av en rekke mindre inngrep og forstyrrende aktiviteter innenfor reinbeiteområder er ofte langt større enn effekten av de enkelte inngrep (OED, 2007).

Alta Kraftlag A/L har hatt møte med reinbeitedistrikt 29 Frakfjord/Silden før søknaden ble sendt til NVE og fått klarlagt distriktets bruk av beiteområdet ved Langfjordhamn. En del rein beiter rundt Førstevatn og Andrevatn om sommeren, men terrenget der regnes ikke som "svært viktig" beiteland. Det er imidlertid en svært viktig trekk- og flyttvei til og fra sommerbeitene som går sør og vest for bebyggelsen. Leia følger Skalsadalen i sørøst og snevres inn i Langfjordhamn og fortsetter i en smal sone utover langs fjorden. Den brukes hver høst men ikke alltid om våren. Når kalving foregår på sommerbeitene, prammes reinen direkte dit. Vest for bebyggelsen brukes noe av området som beitehage om høsten. Her er det også et arbeidsgjerde for merking av kalver før flytting til høst- og vinterbeiter. Området har derfor stor verdi for reindriftnæringen.

Sametinget uttaler at området ved Langfjordhamn brukes sesongvis av reindriften og ber om avbøtende tiltak som gjør at konsekvensene for reindrift blir minimale dersom det blir utbygging. Det er positivt at det tas hensyn til beitehagen i forbindelse med lokalisering av rørgate og anleggsvei. Reindriftsforvaltningen Vest-Finnmark og reinbeitedistriktet opplyser at distriktet er interessert i å inngå avtale med utbygger, men de har ikke gitt endelige uttalelser. Alta Kraftlag A/L kommenterer at avtaler med grunneierne må gjøres før avtale kan inngås med reinbeitedistriktet.

NVE viser til at reguleringen av Førstevatn (senkning) ikke vil berøre beitearealet rundt vatnet, men den kan gi usikker is når magasinet fylles opp om våren og tappes ned om høsten og vinteren. Ettersom reinen beiter der sommerstid når vatnet er fullt, vil reguleringen etter NVEs oppfatning ha små negative virkninger for reindriften. I anleggsperioden med bygging av lukehus og terskel kan reinen bli forstyrret og unnvike området.

NVE ser det som avgjørende for konsesjonsspørsmålet at avbøtende tiltak kan gjøres slik at røtraseen, anleggsveien opp til tunnelpåhugget, deponiet av overskuddsmasser fra tunellen og kraftstasjonen med permanent atkomstvei ikke kommer i konflikt med reindriften bruk av området i Langfjordhamn. NVE mener det er viktig at trekkleia ikke sperres som følge av anleggsarbeid og anleggsdeler. Det er viktig at traseen og anleggsveien følger terrenget og at arbeidsbredden holdes så smal som mulig slik at tiltaket får begrenset virkning for beitehagen, flyttleia og inngjerdet merkeområde for kalver i byggeperioden. Naturlig revevegetering av midlertidige anleggsteder med ivaretatt og tilbakelagt markdekke, vil etter NVEs oppfatning dempe uheldige virkninger av terrenginngrepene for reindriften. Tilbakeføring av anleggsveien opp til tunnelpåhugget til ei smal kjøresterk terrengstripe, vil dempe konflikten ytterligere.

Ved å tilpasse kraftstasjonen til omgivelsene og bygge den med tunge, støydempende materialer og montere lydfeller i utløp og ventilasjonsåpninger, vil denne delen av kraftverket etter NVEs oppfatning ikke vil være til hinder for reindriften. Vi opplyser at det kan settes vilkår ved en eventuell konsesjon om at kraftstasjonen må stå mens kalver merkes og reinen flyttes for å unngå skremseffekt som følge av støy.

NVE mener at det er viktig å opprettholde bruk av etablerte trekk- og flyttleier for å sikre reinens bruk av mest mulig tilgjengelig areal. Stenging av flyttleier er ikke tillatt, jf. reindriftsloven (2007) § 22, punkt 2. Det er også viktig at reinen får ro under beiting og unngår forstyrrelser, noe som ellers kan føre til tap for næringen. Slikt tap kan kreves erstattet, men dette er forhold NVE anser for å være av privatrettslig karakter.

NVE mener at konsekvensene av tiltaket for reindriften vil være akseptable med de avbøtende tiltak som er beskrevet ovenfor. Reinbeitedistriktet er også interessert i å inngå avtale med Alta Kraftlag A/L. Vi ser det som helt nødvendig at reinbeitedistriktet involveres i detaljplanleggingen av kraftverket og at anleggsarbeidet tilpasses reindriften i området. I driftsfasen vil jevnlig kontakt med distriktet sikre at kraftproduksjonen ikke kommer i konflikt med reindriften.

Samfunnsmessige virkninger

Langfjordhamn kraftverk med regulering av Førstevatn vil etter alternativ 2 gi en kraftproduksjon 17,3 GWh i et gjennomsnittså og utgjør et bidrag i den politiske satsingen på fornybar energi. Prosjektet vil gi inntekter til søker og grunneiere og generere skatteinntekter, bl.a. eiendomsskatt til kommunen. Erfaring fra utbygging av små vannkraftverk i Nord-Norge viser at vel halvparten av investeringen kan legges igjen lokalt slik at næringslivet får økt aktivitet i anleggsperioden. I tillegg vil det være behov for tilsyn når kraftverket kommer i drift, og dette utføres gjerne av grunneiere eller andre lokale personer som får tilleggsinntekt. Kraftverket vil styrke næringsgrunnlaget i området og kunne bidra til å opprettholde lokal bosetning.

En konsesjon etter vassdragsreguleringsloven vil gi konsesjonsavgift til kommunen og staten og konsesjonskraft til kommunen. Grunnlaget for konsesjonsavgift og -kraft vil i så fall bli beregnet av NVE når kraftverket er bygd og kommet i drift. Kraftstasjonen er planlagt med generatorytelse på 7,1 MVA, noe som vil medføre grunnrenteskatt til staten og naturressursskatt til kommunen og fylkeskommunen.

Loppa kommune har ikke krevd næringsfond, men at kommunal kai og vei i Langfjordhamn blir oppgradert som følge av slitasje ved utbyggingen. Dette er forhold som ivaretas gjennom vilkårene ved en eventuell konsesjon.

Alta Kraftlag A/L opplyser i sin kommentar til høringsuttalelsen fra Naturvernforbundet at Langfjordhamn kraftverk vil øke forsyningssikkerheten i området der andelslaget er netteier. Kraftverket vil mate inn det vesentlige av sin produksjon ved Alteidet i Kvæningen. Området fra Kvænangsbotn til Øksfjord som kalles Vestnettet, forsynes i dag via en 66 kV radial fra Kvænangsbotn kraftverk til Øksfjord. Når denne forbindelsen er utkople, har Vestnettet reservekraft fra Kåven kraftverk. Dette er alt for lite til full dekning da Alta Kraftlag A/L bare har full reserve i lettlastsesong når North Cape Minerals er utkople. Produksjonen fra Langfjordhamn kraftverk vil bidra til å øke denne reserven og forsyningssikkerheten vesentlig i området der andelslaget er netteier og områdekonsesjonær.

Konsekvenser av kraftlinjer

Loppa kommune og Naturvernforbundet krever at kraftlinjene fra stasjonen til lukehuset ved inntaket og tilknytningen til fordelingsnettet blir lagt som jordkabler. Naturvernforbundet mener at nye kraftledninger i luftspenn vil endre opplevelsen av landskapet. Søker opplyser i sin kommentar til uttalelsen fra kommunen at dette vil bli ivarettatt. NVE er av den oppfatning at de nye kraftlinjene i bygda og opp til lukehuset ved Førstevatn må legges som jordkabel av hensyn til lokalbefolkning, reindrift og allmenne interesser som friluftsliv, landskap og fugler, men dette er ikke avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Samlet belastning

Gjennom konsesjonsbehandlingen har NVE anledning til å legge vekt på den samlede belastningen av vannkraftutbygging i et geografisk avgrenset område. Dette kommer klart frem i forarbeidene til vannressursloven (Ot.prp. nr. 39, 1998-99, s. 105) og OEDs retningslinjer for små vannkraftverk (2007). Selv om hvert enkelt utbyggingsprosjekt i mange tilfeller kan ha relativt små eller begrensede negative virkninger for miljø og andre brukerinteresser, så kan de samlede konsekvensene av flere slike prosjekter innen samme område få store og utilsiktede konsekvenser. Metoder for vurdering av sumvirkninger av flere tiltak innen et definert geografisk område er svakt utviklet. Ved vurdering av de enkeltvis prosjektene forsøker NVE likevel å se disse i sammenheng. Det er ikke utarbeidet regional plan for småkraft i finnmark fylke. Retningslinjene som Olje- og energidepartementet har gitt til bruk for utarbeidelse av slike planer ligger likevel til grunn for NVEs behandling av konsesjonssøknader om små kraftverk.

Fylkesmannen uttaler at tiltaket vil ha liten til moderat konsekvens for bortfall av villmarkspregete områder. Det er et nasjonalt miljømål å sikre at gjenværende naturområder med urørt preg blir tatt vare på. Etter NVEs oppfatning må bortfall av villmark og lavere status for inngrepsfrie områder avveies mot at inngrepene rundt Førstevatn blir lite synlige og at utbyggingen fysisk kun berører et lite areal i sone 2. Bygging av mange småkraftverk kan føre til belastning på prioriterte naturtyper og rødlistede arter, men i Loppa kommune er det få slike anlegg som er bygd eller planlagt. Småkraftpotensialet i kommunen er heller ikke særlig stort i forhold til enkelte andre kommuner i Finnmark.

Bergsfjord kraftverk (1,0 MW/3,7 GWh) har vært i drift siden 1958 og ble delvis rustet opp og renoverert i 2002-2003 og 2008. Kraftverket ligger 13 km lenger ut i Langfjorden, og det utnytter et fall på 86 m på en 700 m lang elvestrekning nedenfor Bergsfjordvatnet som er regulert 7 m og har et magasinivolum på 4,8 mill. m³. Videre forberedes det søknader for Hamnaelva kraftverk (1,5 MW/4,0 GWh) og Tverrfjordelva kraftverk (1,7 MW/5,0 GWh) som begge ligger ved Øksfjorden om lag 17 km nordøst for Langfjordhamn. Alle ligger i Loppa kommune. Utover dette kan ikke NVE se at tiltaket vil ha noen samlet belastning for allmenne interesser som strekker seg ut over det som er vurdert spesielt for søknaden om bygging av Langfjordhamn kraftverk.

NVE registrerer at reindriftsnæringen i Finnmark stedvis er under press fra kraftutbygging med nye småkraftverk, opprustning og utvidelse av eksisterende kraftanlegg, og ny 420 kV-linje Balsfjord-Hammerfest. NVE holdt møte i Kautokeino 03.03.2009 med representanter fra flere reinbeitedistrikter der flere søknader om bygging av småkraftverk ble presentert og kommentert.

NVE har tidligere behandlet flere søknader og gitt konsesjoner til bygging av kraftverk i andre reinbeitedistrikter og er derfor godt kjent med reindriftsfaglige problemstillinger ved nye inngrep. Slik vi ser det kan hvert enkelt småkraftverk i seg selv ha marginale virkninger i tiltaksområdet. Det vil bli noen forstyrrelser i anleggsfasen slik at reinen kan unngå området, men dette er forhold som kan avbøtes dersom det er god dialog mellom utbygger og reindriftsnæringen slik at anleggsperioden kan tilpasses reindriftens behov. Et eventuelt økonomisk tap eller utgifter som reindriftsnæringen får som direkte følge av anleggsarbeidet, kan søkes erstattet gjennom en privatretslig overenskomst. Reinbeitedistriktets bruk av areal har for øvrig et ekspropriasjonsrettslig vern, og bruk av dette vil kreve at det oppnås avtale eller at det eventuelt gis samtykke til ekspropriasjon av rettigheter etter søknad.

Etter NVEs sluttbefaring har søker valgt å fremme alternativ 2 som i stor grad reduserer inngrepet i øvre del av utbyggingsområdet. Erfaring viser at reinen beiter relativt uforstyrret nær andre kraftverk i byggefasen slik at den tilpasser seg endringer i arealbruk og landskap. Hvis røtraseen blir naturlig revegetert med ivaretatt og tilbakelagt markdekke, vil en eventuell utbygging ikke forstyrre flyttleia og redusere verdien av beitehagen i Langfjordhamn. NVE har lagt vekt på hensynet til reindriftsnæringen ved at anleggsveien opp til tunnelpåhugget må tilbakeføres til ei smal kjøresterk terrengstripe. Etter NVEs oppfatning vil prosjektet ikke påføre negativ samlet belastning for reindriften i distrikt 29 Frakfjord/Silden dersom utbygger tilpasser seg reindriftens bruk av området og holder god kontakt med reinbeitedistriktet under detaljplanlegging, bygging og drift av kraftverket.

Alternative utbyggingsløsninger

Alta Kraftlag A/L har presentert fire alternative utbyggingsløsninger for kraftverket med reguleringsmagasin av forskjellig størrelse. En oversikt er vist under avsnittet "Tekniske planer". Det opprinnelige hovedalternativet med størst regulering er trukket under konsesjonsbehandlingen, og alternativ 2 i søknaden med kun regulering (senkning) av Førstevatn ble tilleggsutredet som aktuell prosjektløsning.

Miljørapporten i den opprinnelige søknaden omtaler at dersom kraftstasjonen flyttes til nedre deler av Langfjordelva, like oppstrøms eksisterende bebyggelse og bru, vil elvas landskapsmessige bidrag opprettholdes bedre gjennom bygda enn ved omsøkt plassering. Bunndyrfaunaen vil også bli ivaretatt i større grad, samt at området blir bedre egnet for fisk. En slik plassering av kraftstasjonen vil også føre til at dynamikken i utløpsområdet i sjøen i større grad opprettholdes enn for alternativ 2.

Naturvernforbundet har krevd i sin høringsuttalelse at søker utreder et alternativ med et elvekraftverk uten regulering. NVE har bedt Alta Kraftlag A/L om å vurdere hvorvidt

dette vil være hensiktsmessig for økonomi, miljø og drift, men søker har muntlig bekreftet (Tor Emaus, pers. medd. 12.12.2013) at dette er uaktuelt. Uten regulering anslår NVE at produksjonen for Langfjordhamn kraftverk reduseres årlig med ca. 4 GWh, hovedsakelig vinterkraft, i forhold til alternativ 2 med foreslått slipp av minstevannføring. Med vannvei og kraftstasjon som omsøkt, blir kostnadene stort sett de samme.

Et elvekraftverk med inntak nedenfor utløpet av Førstevatn og kraftstasjonen med utløp i elva ovenfor bebyggelsen medfører at inngrepsstrekningen blir kortere og at elva får naturlig vannføring nedenfor stasjonen, noe som gir mindre ulemper for landskap og friluftsliv.

NVE mener at en utbygging uten reguleringsmagasin vil gi en lavere ressursutnyttelse og begrense muligheten til å styre produksjonen til kraftverket. Dette vil redusere forsyningssikkerheten i området der Alta Kraftlag A/L er netteier og områdekonsesjonær i Vest-Finnmark og Nord-Troms. NVE ser regulering og økt forsyningssikkerhet som vesentlige fordeler ved alternativ 2.

Skredfare

Verken søker eller høringsparter har opplyst om eventuell skredfare i utbyggingsområdet. NVE vurderer at fare for snøskred og steinsprang kan oppstå i fjellsida ved tunnelpåhugget og forutsetter at dette blir klarlagt før en eventuell utbygging starter. Grunnforholdene ved kraftstasjonen og eventuell ilandføringssted for tungt utstyr i Langfjordhamn må undersøkes for risiko for utglidning.

Tiltakets virkninger - Fordeler og skader/ulemper

Nedenfor har vi gitt en oversikt over hva NVE anser som de viktigste fordelene og skadene/ulempene ved den planlagte utbygging etter alternativ 2:

Fordeler

- Prosjektet kan med alternativ 2 gi ca. 17,3 GWh i ny årlig kraftproduksjon.
- Utbygging vil gi noe lokal aktivitet og verdiskapning.
- Kommune og stat vil få konsesjonsavgift og -kraft.
- Utbygging vil gi skatteinntekter til det offentlige.
- Kraftverket vil gi økt forsyningssikkerhet.
- Langfjordhamn kan få bedre infrastruktur.

Ulemper

- Reguleringssonen i Førstevatn kan periodevis bli skjemmende.
- Vannføringen i Langfjordelva blir sterkt redusert ned til sjøen.
- Reduserte fosser gir mindre landskapsopplevelse
- Effektkjøring om vinteren kan øke isleggingen i fjorden.
- Økt sedimenttilførsel til fjorden om vinteren kan endre økologiske forhold.
- Reindriften kan bli noe forstyrret i anleggsfasen.

Oppsummering

Alta Kraftlag A/L søker om tillatelse etter vannressursloven til å bygge og drive Langfjordhamn kraftverk og etter vassdragsreguleringsloven til å regulere Førstevatn. Det er også søkt om konsesjon etter energiloven til å bygge og drive høyspenningsanlegg inkludert tilkøpling og kraftlinjer. Formålet med søknaden er at kraftlaget ønsker å satse på nye, egne småkraftverk der det har områdekonsesjon. Utbygging vil skje etter avtaler med eiere av fallrettigheter som vil få utnyttet sine ressurser.

I søknaden fra 2008 er det utredet et foretrukket hovedalternativ med bygging av en 100 m lang og 10 m høy dam for å etablere et magasin med 12 m regulering av Førstevatn (heving 6 m og senkning 6 m) og 4 m regulering (senkning) av Andrevatn. Kraftverket får inntak i Førstevatn og vannvei i tunnel (øverst) og nedgravd tilløpsrør. Kraftstasjonen får en installert en francisturbin med en effekt på 5,7 MW og blir lagt ved bebyggelsen i Langfjordhamn med utløp på kote 2 i kanal til sjøen. Årlig kraftproduksjon er i gjennomsnitt beregnet til 18,9 GWh. I tillegg er det kort omtalt tre alternativer med redusert magasin, men med inntak, vannvei og kraftstasjon som i hovedalternativet.

Etter NVEs sluttbefaring i 2008 bestemte Alta Kraftlag A/L seg for å frafalle hovedalternativet i søknaden og tilleggsutredet alternativ 2 som ny utbyggingsløsning i 2009. Derfor er kun dette alternativet beskrevet og vurdert av NVE i innstilling til Olje- og energidepartement.

Det etableres et reguleringsmagasin i Førstevann ved 10 m regulering (senkning) med en lav betongterskel i utløpet som gir HRV på kote 249 (normal vannstand) og et inntak som gir LRV på kote 239. Totalt magasinivolum blir på 2,75 mill m³ som utgjør om lag 7,4 % av årlig tilsig. Reguleringen og fallhøyden medfører en økning i vannkraften på 530 naturhesterkrefter. Årlig kraftproduksjon er i gjennomsnitt beregnet til 17,3 GWh.

NVE legger vekt på at en utbygging etter alternativ 2 vil gi ca. 17,3 GWh årlig i ny, fornybar og regulerbar energiproduksjon. Dette vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

NVE registrerer at ingen av høringsuttalelsene går i mot at det gis konsesjon til alternativ 2 hvis foreslåtte avbøtende tiltak gjennomføres. Etter NVEs syn er sterkt redusert vannføring i den eksponerte Langfjordelva store deler av sommeren og forringet landskap og naturopplevelse for friluftsliv negative aspekt ved prosjektet. Reguleringsmagasinet vil ikke være synlig fra Langfjordhamn eller fjorden. Slipp av mistevannføring om sommeren kan til en viss grad opprettholde elva som landskapselement. Med øvre del av vannveien lagt i tunnel og resten av tilløpsrøret nedgravd i løsmasser, vil virkningen av inngrepet gradvis dempes etter tilbakeføring og revegetering av massedeponiet og rørtraseen.

NVE mener at isproblemer for båtferdsel, fiske og oppdrett i fjorden kan unngås ved at kraftverket ikke kjøres i perioder med sterk kulde. Dersom det gis konsesjon, kan det

settes vilkår som begrenser driften av kraftverket om vinteren og som avbøter eventuelle ulemper av økt islegging i fjordbotnen.

Det er ikke funnet rødlistede arter, viktige naturtyper eller sjeldne vegetasjonstyper i tiltaksområdet ved Førstevatn, i og ved Langfjordelva eller i Langfjordhamn. Med sesongtilpasset minstevannføring kan forholdene for biologisk mangfold i og rundt elva ivaretas i tilstrekkelig grad ved en utbygging av Langfjordhamn kraftverk.

Tidligere undersøkelser utført av NVE viser at om lag 74 % av tilført materiale i suspensjon blir sedimentert i Førstevatnet. Resten føres videre av Langfjordelva ut i fjorden. Når kraftverket kommer i drift, vil en mindre andel bli ført videre til elvemunningen da vannføringen ut av magasinet blir kraftig redusert. I Førstevatn vil en del av det suspenderte materialet som tidligere avleiret seg på bunnen, bli erodert i reguleringssonen og ført med driftsvannet ut i fjorden om vinteren. Økt sedimenttilførsel kan gi endringer i økologiske forhold i sjøen ved utløpet av kraftstasjonen.

Anleggsarbeid kan forstyrre på reinen på sommerbeite i området rundt Førstevatn og under flytting/trekk om våren og høsten med kalvemerking i Langfjordhamn. Ved å tilpasse anleggsperioden slik at byggeaktiviteten begrenses når reinen bruker området, mener NVE at forholdet til reindriften kan ivaretas i tilstrekkelig grad. NVE er av den oppfatning at konsekvensene av tiltaket for reindriften vil være akseptable med tilbakeføring av anleggsveien med stedegent markdekke til en kjøresterk terrengstripe opp gjennom lia til tunnelpåhugget. Arrondering og revegetering av massedeponiet og rørtraseen vil over tid gjøre at inngrepet blir dempet og beitearealet reetablert. Med god detaljplanlegging og oppfølging i anleggstiden vil det etter vårt syn være mulig å tilpasse anlegget til reindriften og terrenget på en god måte.

I innstillingen har NVE lagt vekt på at en utbygging av Langfjordhamn kraftverk vil være et bidrag til en fornybar energiproduksjon med begrensede miljøeffekter som øker forsyningssikkerheten i området der Alta Kraftlag A/L er netteier og områdekonsesjonær. Prosjektet vil gi inntekter til søker og grunneiere samt lokal verdiskapning under anleggsperioden. Kommunen vil få skatteinntekter, konsesjonskraft og -avgift. NVE mener at konfliktene ved en utbygging av kraftverket i hovedsak knytter seg opp mot landskap, friluftsliv, reindrift, islegging av fjorden og økt sedimenttilførsel til fjorden, og dette er vektlagt i innstillingen. Vi er av den oppfatning at kraftverket vil gi mindre negative konsekvenser som kan avbøtes tilstrekkelig gjennom vilkår, slik at det kan gis konsesjon til prosjektet.

NVEs anbefaling

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket etter alternativ 2 er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vassdragsreguleringsloven § 8 og vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE anbefaler derfor Olje- og energidepartementet at Alta Kraftlag A/L får tillatelse til å regulere Førstevatnet og bygge Langfjordhamn kraftverk som omsøkt. Tillatelsen anbefales gitt på nærmere fastsatte vilkår.

Forholdet til energiloven

Alta Kraftlag A/L har også søkt om tillatelse etter energiloven til installasjon av høyspentanlegg og legging av 22 kV kabel/luftlinje fram til eksisterende linjenett. Søker er netteier og områdekonsesjonær og har opplyst at det er kapasitet fra transformator og videre i nettet. Virkningene av linjetilknytningen inngår i NVEs helhetsvurdering av planene og er ikke avgjørende for konsesjonsspørsmålet. NVE finner det ikke nødvendig med en egen anleggskonsesjon etter energiloven for høyspenttilknytning til 22 kV nett. Nødvendige høyspentanlegg, inkludert transformering, kan bygges i medhold av nettselskapets områdekonsesjon.

NVE har ikke gjort en grundig vurdering av kapasiteten i nettet, og tiltakshaver er selv ansvarlig for at plan for nettilknytning er på plass før byggestart dersom det gis konsesjon til kraftverket. NVE vil ikke behandle detaljplaner før tiltakshaver har dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet. Slik dokumentasjon må foreligge samtidig med innsending av detaljplaner for godkjennelse, jf. konsesjonsvilkårenes post 7.

Ekspropriasjon av rettigheter

Søker opplyser at det ikke er behov for ekspropriasjon da alle fallretteierne er positive til utbygging. Eiendomsforholdene er usikre da det foreligger lite eller ingen dokumentasjon. Opplysningene er i følge søker basert på informasjon fra Loppa kommune og samtaler med grunneiere i området. En grunneier hevder i sin uttalelse at hans eiendom tidligere grenset til Langfjordelva. Det er derfor behov for kartforretning og oppmåling for avklaring av eiendomsforholdene og -grensene.

NVE bemerker at dersom det ikke lykkes å oppnå minnelige avtaler, vil en konsesjon til å regulere Førstevatnet etter vassdragsreguleringsloven også innebære samtykke til å ekspropriere manglende grunn og rettigheter som er nødvendig for å bygge og drive reguleringsmagasinet mot erstatning for ulemper etter skjønn, jf. vassdragsreguleringsloven § 16, pkt. 1. NVE er av den oppfatning at dette også omfatter atkomstveien til kraftstasjonen som er et nødvendig hjelpeanlegg for å få en hensiktsmessig bygging og drift av reguleringsmagasinet. Vi gjør oppmerksom på at fallrettigheter og øvrig grunn til kraftverket kan søkes ekspropriert etter oregningslova dersom det ikke blir inngått minnelige avtaler.

Vassdragsreguleringslovens § 6 åpner for at berørte grunneiere kan få dekket utgifter til juridisk og annen sakkyndig hjelp.

NVE forutsetter at de privatrettslige spørsmål ivaretas ved skjønnets dersom det blir gitt konsesjon. Det vil være hensiktsmessig at de berørte parter avklarer eiendomsforhold og rettigheter så tidlig som mulig og om nødvendig tar saken til jordskifteretten.

Forholdet til annet lovverk

Forvaltningsloven/saksbehandling

NVE vurderer at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig og sakens opplysning god nok til at vi kan gi innstilling til Olje- og energidepartementet.

Plan og bygningsloven

"Forskrift om saksbehandling og kontroll i byggesaker" gir saker som er underlagt konsesjonsbehandling etter vannressursloven fritak for byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette forutsetter at tiltaket ikke er i strid med kommuneplanens arealdel eller gjeldende reguleringsplaner. Forholdet til plan- og bygningsloven må avklares med kommunen før tiltaket kan iverksettes dersom det gis konsesjon.

Forurensningsloven

Ved en eventuell tillatelse må det søkes Fylkesmannen om nødvendig avklaring etter forurensningsloven i anleggstiden.

Havne- og farvannsloven

NVE gjør oppmerksom på at alle tiltak og byggearbeider langs land og ut i sjøen, herunder landverts tilknytning, også må behandles etter denne loven. Det må søkes tillatelse hos Kystverket, Troms og Finnmark.

Vannforskriften

NVE har ved vurderingen av om konsesjon skal anbefales etter vannressursloven og vassdragsreguleringsloven foretatt en vurdering av kravene i vannforskriften (FOR 2006-12-15 nr. 1446) § 12 vedrørende ny aktivitet eller nye inngrep. NVE har vurdert alle praktisk gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene og ulempene ved tiltaket. NVE har foreslått vilkår i konsesjonen som anses egnet for å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten, herunder krav om minstevannføring og standardvilkår som gir vassdragsmyndighetene, herunder Miljødirektoratet/Fylkesmannen etter vilkårenes post 8, anledning til å gi pålegg om tiltak som senere kan bedre forholdene i det berørte vassdraget. NVE har vurdert samfunnsnyttene av inngrepet til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Videre har NVE vurdert at hensikten med inngrepet i form av fornybar energiproduksjon ikke med rimelighet kan oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Både teknisk gjennomførbarhet og kostnader er vurdert.

Merknader til foreslåtte konsesjonsvilkår

Forslagene til konsesjonsvilkår er basert på standard konsesjonsvilkår etter vassdragsreguleringsloven og vannressursloven. Standard vilkår som ikke har relevans for det omsøkte prosjektet er ikke tatt med.

Post 1: Konsesjonstid

Vi viser til endringer i reguleringsloven ved Ot.prp . nr. 61 (2007 -2008). Fallet er ikke konsesjonspliktig etter ervervslovens bestemmelser. Søker disponerer dermed fallet på ubegrenset tid dersom ikke annet avtales med fallrettseierne. I tråd med vassdragsreguleringslovens § 10 foreslås det derfor at reguleringstillatelsen gis uten tidsbegrensning. Endring av vilkår kan gjøres etter 30 år.

Post 2: Konsesjonsavgifter

De foreslåtte satsene for konsesjonsavgifter er tilsvarende de som er gitt for nye konsesjoner i den seinere tid.

Post 4: Bortfall av konsesjon

NVE foreslår standardvilkåret om byggefrister. Etter § 19 i vannressursloven gjelder vassdragsreguleringslovens frister selv om tiltaket får konsesjon etter vannressursloven.

Post 6: Konsesjonærens ansvar ved anlegg og drift m.v.

NVE forutsetter at området med den fredete Stjernøyvalmuen ikke skal berøres. Arbeid i den registrerte grusforekomsten i Langfjordhamn skal begrenses mest mulig.

Post 7: Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.

Detaljerte planer skal forelegges NVEs regionkontor i Narvik og godkjennes av NVE før arbeidet settes i gang. Før utarbeidelse av tekniske planer for dam og vannvei kan igangsettes, må søknad om konsekvensklasse for gitt alternativ være sendt NVE og vedtak fattet. Konsekvensklassen er bestemmende for sikkerhetskravene som stilles til planlegging, bygging og drift og må derfor være avklart før arbeidet med tekniske planer starter.

NVEs miljøtilsyn vil ikke ta planer for landskap og miljø til behandling før anlegget har fått vedtak om konsekvensklasse.

NVE vil ikke godkjenne planene før det er dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet i nettet og at kostnadsfordelingen er avklart, jamfør våre merknader under avsnittet "Forholdet til energiloven".

Vi viser også til merknadene i vilkårenes post 9 nedenfor, om kulturminner.

Nedenstående tabell søker å oppsummere føringer og krav som ligger til grunn for konsesjonen. Det kan likevel forekomme at det er gitt føringer andre steder i dokumentet som ikke har kommet med i tabellen. NVE presiserer at alle føringer og krav som er nevnt i dokumentet gjelder.

NVE har anbefalt konsesjon på følgende forutsetninger:

Valg av alternativ	Alternativ 2
Reguleringsmagasin	Betongterskel i utløpet av Førstevatn ved målestasjon 211.1 Langfjordhamn med overløp på kote 249 (HRV). Tunnelutslag for tapping ned til kote 239 (LRV) Terskelen må ikke forverre dagens flomforhold. Teknisk løsning for dokumentasjon av slipp av minstevannføring skal godkjennes av NVE.
Inntak	Dykket inntak på kote 239 (LRV), dvs. dybdekote 10 i forhold til normal vannstand på kote 249 (HRV), i

	nordenden av Førstevatn. Lukehus ved vannkanten over tunnelen
Vannvei	Vannveien skal gå i tunnel gjennom fjellryggen nord for inntaket ned til ca. kote 120 og derfra som nedgravd rør til kraftstasjonen. Traseen skal detaljplanlegges sammen med reinbeitedistriktet og gjøres så smal som mulig av hensyn til reindriften.
Kraftstasjon	Kraftstasjonen skal plasseres med utløp på kote 2 med kort kanal til sjøen i tråd med det som er oppgitt i søknaden, men nøyaktig plassering kan justeres ved detaljplan. Driftsvannføringen skal registreres og teknisk løsning for dokumentasjon av driftsvannføring skal godkjennes av NVE.
Største slukeevne	Søknaden oppgir 2,8 m ³ /s.
Minste driftsvannføring	Søknaden oppgir 0,85 m ³ /s. Dette kan endres ved godkjenning av detaljplan.
Installert effekt	Denne skal ikke være større enn 5,7 MW.
Antall turbiner/turbintype	Søknaden oppgir en francisturbin. Antall turbiner og turbintype kan justeres ved detaljplan. Turbintype kan ha avgjørende betydning for støyproblematikk.
Vei	Inntak, lukehus og terskel ved Førstevatn skal bygges veiløst. Permanent atkomstvei til kraftstasjonen bygges som vist i søknad. Anleggsveien opp til tunnelpåhugget skal i størst mulig grad følge rørtraseen og være midlertidig.
Avbøtende tiltak	Midlertidige anleggsteder som området rundt terskel og lukehus ved Førstevatn, massedeponiet, rørtraseen og riggområde skal tilbakeføres med stedegent markdekke for naturlig revegetering. Anleggsveien opp til tunnelpåhugget tilbakeføres som ei kjøresterk terrengstripe. Kommunal kai og vei i Langfjordhamn skal settes i stand etter byggeperioden. Gangbru over elva mellom Førstevatn og Andrevatn skal vedlikeholdes eller oppgraderes dersom det er slitasje fra anleggstiden.
Annet	Plassering av massedeponi og bruk av masser må avklares med kommunen. Detaljplanen skal sendes til kommunen for uttalelse før endelig godkjenning. Det må påses at vannforsyningsinteressene ikke blir negativt berørt. Anleggsperioden skal tilpasses reindriften i området.

Det er angitt i tabellen hvorvidt det kan gjøres justeringer i forbindelse med detaljplanleggingen. Dersom det ikke er oppgitt spesielle føringer, kan mindre endringer godkjennes av NVE som del av detaljplangodkjenningen. Anlegg som ikke

er bygget i samsvar med konsesjon og/eller planer godkjent av NVE, herunder også planlagt installert effekt og slukeevne, vil ikke være berettiget til å motta el-sertifikater. Dersom det er endringer, skal dette gå tydelig frem ved oversendelse av detaljplanene.

Post 8: Naturforvaltning

Det er ikke fremmet krav om fiskefond, men flere høringsinstanser ber om at det settes av midler til avbøtende tiltak for friluftsliv. NVE registrerer at det ikke er fiskeinteresser i utbyggingsområdet. Vi finner at det kan være grunnlag for å pålegge utbygger innbetaling av årlige beløp til kommunen for å fremme friluftslivet, herunder oppgradering og vedlikehold av gangbrua mellom Førstevatn og Andrevatn. Et pålegg i medhold av dette vilkåret må være relatert til skader forårsaket av tiltaket og stå i rimelig forhold til tiltakets størrelse og virkninger.

Post 9: Automatisk fredete kulturminner

Merknadene fra fylkeskommunen og Sametinget kommer inn under dette vilkåret. Vi minner videre om den generelle aktsomhetsplikten med krav om varsling av aktuelle instanser dersom det støtes på kulturminner i byggefasen, jf. kulturminneloven § 8 (jf. vilkårenes pkt. 6).

Post 10: Forurensning m.v.

NVE foreslår at standardvilkåret settes inn. Vi gjør samtidig oppmerksom på at det ved eventuell konsesjon må søkes spesielt til fylkesmannen om utslippstillatelse i anleggsperioden.

Post 11: Ferdsel m.v.

Flere høringsinstanser krever at gangbrua over elva mellom Førstevatn og Andrevatn istandsettes og vedlikeholdes under og etter anleggsperioden. Konsesjonæren plikter å sørge for at ferdsel forbi damstedet og langs magasinet kan foregå på en trygg måte.

Post 12: Terskler m.v.

Dette vilkåret gir hjemmel til å pålegge konsesjonær å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

Post 15: Hydrologiske observasjoner, kart m.v.

NVE foreslår at konsesjonæren pålegges å dokumentere vannstanden i reguleringsmagasinet og driftsvannføringen i kraftstasjonen. Målestasjon 211.1 Langfjordhamn må gjenopprettes etter anleggstiden eller erstattes av ny stasjon. Konsesjonæren skal videre bekoste driften av den og 211.2 Andrevatn for å kunne beregne naturlig avløp ut av Førstevatn.

Merknader til forslag til manøvreringsreglement

Post 1: Reguleringer

Følgende data for vannstand, vannføring og slukeevne er hentet fra konsesjonssøknaden og lagt til grunn for NVEs vurdering av reguleringsgrenser og minstevannføring:

Normal vannstand	moh	249
Høyeste regulerte vannstand (HRV)	moh	249
Laveste regulerte vannstand (LRV)	moh	239
Middelvannføring, år	m ³ /s	1,18
Middelvannføring, sommer	m ³ /s	2,42
Middelvannføring, vinter	m ³ /s	0,285
Alminnelig lavvannføring	l/s	70
5-persentil sommer	l/s	140
5-persentil vinter	l/s	57
Største slukeevne	m ³ /s	2,8
Minste slukeevne	m ³ /s	0,85

Loppa kommune uttaler at inngrep i natur og vassdrag må gjøres så skånsomt som mulig av hensyn til lokalbefolkning og turisme. Fylkesmannen mener at hensynet til allmenne interesser blir ivaretatt av utbygging etter alternativ 2 uten dam. Ingen av høringsuttalelsene har motsatt seg reguleringen eller foreslått å endre reguleringsgrensene for alternativ 2, men Naturvernforbundet har krevd at søker utreder et alternativ uten regulering. Søker har opplyst at det ikke er aktuelt å bygge kraftverket uten regulering.

NVE mener det er akseptabelt å senke vannstanden i forhold til dagens normalvannstand og anbefaler at Alta Kraftlag A/L får tillatelse til å regulere Førstevatnet med 10,0 m mellom kote 249,0 (HRV) og kote 239,0 (LRV).

Post 2: Vannstand og vannslipp

NVE er av den oppfatning at det bør være høy vannstand i reguleringsmagasinet om sommeren av hensyn til friluftsliv og landskap rundt Førstevatn. Vi mener at vannstanden så langt det er mulig bør ligge over HRV-1 m i tiden 1. juni til 30. september for å unngå en skjemmende reguleringssone. NVE antar at det vil være få år at vannstanden vil være lavere i denne perioden. Under slike forhold skal alt tilsig gå til oppfylling av magasinet. I perioder med stort tilsig om sommeren vil det være overløp, ca. 50 dager i et middels vått år.

Alta Kraftlag A/L har foreslått å slippe en minstevannføring fra Førstevatn på 140 l/s i tidsrommet 15.06.-15. 09. for å redusere konsekvensene for landskap og biologisk mangfold. Dette tilsvarer 5-persentil sommervannføring (01.05.-30.09.). Søker mener at slipp av minstevannføring tilsvarende 5-persentilen for vinterperioden (51 l/s) vil ikke

være synlig og at det er ikke andre forhold som tilsier behov for minstevannføring om vinteren. Kommunen uttaler at det må være en minstevannføring som sikrer at fossene blir synlige i perioden 15.06.-15. 09. Fylkesmannen ber om minstevannføring slik at fossene er godt synlige i landskapet fra midten av mai til ut juli og deretter synlige fram til midten av september. Resten av året må minstevannføringen være 70 l/s nedstrøms Førstevatnet. Naturvernforbundet krever at utbygger må slippe en langt høyere minstevannføring om sommeren for å beholde den fine fossen.

NVE vurderer at det er behov for minstevannføring av hensyn til friluftsliv og landskap om sommeren da Langfjordelva er godt synlig fra bygda, fjorden og turstien på østsiden av elva. Videre vil en minstevannføring delvis avbøte de negative virkningene for vanntilknyttede arter og plantesamfunn. Om vinteren er den berørte delen av elva dekket av snø og lite synlig i terrenget. Den er tidvis frosset i kuldeperioder slik at minstevannføring vil bety mindre for landskapet og det biologiske mangfoldet.

NVE anbefaler at det skal slippes en minstevannføring på 300 l/s fra terskelen ved utløpet av Førstevatnet i perioden 1. juni – 30. september. Sammen med overløp et visst antall dager i sommerperioden mener NVE at noe av vannføringsdynamikken i Langfjordelva blir ivaretatt. Vannslippet vil etter vår oppfatning være akseptabelt som avbøtende tiltak for friluftsliv og landskap samt for biomangfold knyttet til elva. Slipp av minstevannføring når magasinet tappes ned i vintersesongen, vil sannsynligvis kreve tekniske løsninger som ikke står i forhold til den miljømessige gevinsten.

I forhold til søkers forslag til minstevannføring kan dette gi en redusert produksjon på ca. 0,8 GWh/år, utledet fra tall i tilleggsutredningen for alternativ 2. Samlet produksjon vil da bli på ca. 16,5 GWh/år. Etter vårt syn er ikke denne reduksjonen avgjørende for økonomien i prosjektet.

NVE anbefaler at det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring ved utløpet av Førstevatn. Målestasjonen 211.1 Langfjordhamn vil bli fysisk berørt av utbyggingen, men den kan gjenopprettes etter anleggsperioden og registrere overløp og minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføringen skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltens utforming og plassering.

Driften av kraftverket må være slik at kjøringen blir mest mulig jevn, med myke overganger ved start og stopp.

Andre merknader

Privatrettslige forhold

NVE opplyser for øvrig at dersom en utbygging skulle medføre ulemper for vannforsyning, er dette privatrettslige forhold som må løses mellom partene.

Bergsfjord og Langfjordhamn utviklingslag og Bergsfjord fiskarlag forutsetter at kraftverket fjernstyres og at dette vil skje med framføring av fiberoptisk kabel. De krever at husstandene i Langfjordhamn må få tilbud om tilknytning til kraftlagets fibernett. Alta Kraftlag A/L kommenterer at teknologi for fjernstyring av anlegget ikke er bestemt. Hvis det blir aktuelt med fiberkabel, vil søker vurdere å tilby beboerne i bygda tilknytning. Dette er privatrettslige forhold som må løses mellom partene.

Videre saksbehandling

Saken oversendes med dette til Olje- og energidepartementet for videre behandling. Sakens dokumenter er tilgjengelig i elektronisk format på SeDok.”

**NVEs forslag til vilkår
for tillatelse etter vassdragsreguleringsloven § 8 og vannressursloven § 8
til Alta Kraftlag A/L
til å foreta regulering av Førstevatn
og å bygge Langfjordhamn kraftverk i Loppa kommune i Finnmark**

1

(Konsesjonstid og revisjon)
Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 30 år. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjon innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jf. vassdragsreguleringsloven § 10 nr 3 første ledd.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler i dem kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2

(Konsesjonsavgifter)

For den øking av vannkraften som innvinnes ved reguleringen for eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse betale følgende årlige avgifter: Til statens konsesjonsavgiftsfond kr **8,-** pr. nat.hk. Til konsesjonsavgiftsfondet i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr **24,-** pr. nat.hk.

Fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny vurdering etter tidsintervaller som loven til enhver tid bestemmer.

Økingen av vannkraften skal beregnes på grunnlag av den øking av vannføringen som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året.

Ved beregningen av økingen forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva som i hvert enkelt tilfelle skal regnes som innvunnet øking av vannkraften avgjøres med bindende virkning av NVE.

Plikten til å betale avgiftene inntreffer etter hvert som den innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiften er tvangsgrunnlag for utlegg, jf. tvangsfullbyrdsloven kap. 7.

Etter forfall påløper rente som fastsatt i medhold av lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd.

Konsesjonsavgiftsmidler avsettes særskilt for hver kommune til et fond, som etter nærmere bestemmelse av kommunestyret fortrinnsvis anvendes til fremme av næringslivet i kommunen. Vedtektene for fondet skal være undergitt godkjennelse av Fylkesmannen.

3

(Kontroll med betaling av avgift m.v.)

Nærmere bestemmelse om betaling av avgifter etter post 2 (Konsesjonsavgifter og kontroll med vannforbruket, samt avgivelse av kraft, jf. post 19 (Konsesjonskraft), kan med bindende virkning fastsettes av Olje- og energidepartementet.

4

(Byggefrister m.v.)

Arbeidet må påbegynnes innen 5 år fra konsesjonens dato og fullføres innen ytterligere 5 år. Fristene kan forlenges av Olje- og energidepartementet. I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av særlige forhold (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5

(Erstatning til etterlatte)

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av Olje- og energidepartementet pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

6

(Konsesjonærens ansvar ved anlegg/drift m.v.)

Konsesjonæren plikter å påse at han selv, hans kontraktører og andre som har med anleggsarbeid og kraftverksdriften å gjøre, unngår ødeleggelse av naturforekomster, landskapsområder, kulturminner m.v., når dette er ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart. Dersom slike ødeleggelser ikke kan unngås, skal vedkommende myndighet underrettes i god tid på forhånd.

7

(Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.)

Godkjenning av planer og tilsyn med utførelse og senere vedlikehold og drift av anlegg og tiltak som omfattes av denne post er tillagt NVE. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

Konsesjonæren plikter å legge fram for NVE detaljerte planer med nødvendige opplysninger, beregninger og kostnadsoverslag for reguleringsanleggene. Arbeidet kan ikke settes igang før planene er godkjent. Anleggene skal utføres solid, minst mulig skjemmende og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand.

Konsesjonæren plikter å planlegge, utføre og vedlikeholde hoved- og hjelpeanlegg slik at det

økologiske og landskapsarkitektoniske resultat blir best mulig.

Kommunen skal ha anledning til å uttale seg om planene for anleggsveger, massetak og plassering av overskuddsmasser.

Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trengs for å gjennomføre pålegg som blir gitt i forbindelse med denne post.

Konsesjonæren plikter å foreta en forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg eller del av anlegg er satt i drift.

Hjelpeanlegg kan pålegges planlagt slik at de senere blir til varig nytte for allmennheten dersom det kan skje uten uforholdsmessig utgift eller ulempe for anlegget.

Ansvar for hjelpeanlegg kan ikke overdras til andre uten NVEs samtykke.

NVE kan gi pålegg om nærmere gjennomføring av plikter i henhold til denne posten.

8

(Naturforvaltning)

I

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet

- a. å sørge for at forholdene i berørte vassdrag er slik at de stedeagne fiskestammene i størst mulig grad opprettholder naturlig reproduksjon og produksjon og at de naturlige livsbetingelsene for fisk og øvrige naturlig forekommende plante- og dyrepopulasjoner forringes minst mulig,
- b. å kompensere for skader på den naturlige rekruttering av fiskestammene ved tiltak,
- c. å sørge for at fiskens vandringsmuligheter i vassdraget opprettholdes og at overføringer utformes slik at tap av fisk reduseres,
- d. å sørge for at fiskemulighetene i størst mulig grad opprettholdes.

II

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet å sørge for at forholdene for plante- og dyrelivet i området som direkte eller indirekte berøres av reguleringen forringes minst mulig og om nødvendig utføre kompenserende tiltak.

III

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet å sørge for at friluftslivets bruks- og opplevelsesverdier i området som berøres direkte eller indirekte av anleggsarbeid og regulering tas vare på i størst mulig grad. Om nødvendig må det utføres kompenserende tiltak og tilretteleggingstiltak.

IV

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet å bekoste naturvitenskapelige undersøkelser samt friluftslivsundersøkelser i de områdene som berøres av reguleringen. Dette kan være arkiveringsundersøkelser. Konsesjonæren kan også tilpliktes å delta i fellesfinansiering av større undersøkelser som omfatter områdene som direkte eller indirekte berøres av reguleringen.

V

Fra og med det år konsesjon er gitt, plikter konsesjonæren å innbetale et årlig beløp til **Loppa** kommune på kr **20 000,-** til opphjør av friluftsliv i Langfjordhamn, herunder oppgradering og vedlikehold av gangbru over elva mellom Førstevatn og Andrevatn. Beløpet skal justeres etter de tidsintervaller som loven til enhver tid bestemmer. Med hensyn til tiltak som kommer friluftslivet til gode, skal beløpet nyttes etter nærmere bestemmelse gitt av Miljødirektoratet.

VI

Konsesjonæren kan bli pålagt å dekke utgiftene til ekstra oppsyn, herunder jakt- og fiskeoppsyn i anleggstiden.

VII

Alle utgifter forbundet med kontroll og tilsyn med overholdelsen av ovenstående vilkår eller pålegg gitt med hjemmel i disse vilkår, dekkes av konsesjonæren.

9

(Automatisk fredete kulturminner)

Konsesjonæren plikter i god tid før anleggsstart å undersøke om tiltaket berører automatisk fredede kulturminner etter lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 9. Viser det seg at tiltaket kan være egnet til å skade, ødelegge, flytte, forandre, skjule eller på annen måte utilbørlig skjemme automatisk fredede kulturminner, plikter konsesjonæren å søke om dispensasjon fra den automatiske fredningen etter kulturminneloven § 8 første ledd, jf. §§ 3 og 4.

Viser det seg i anleggs- eller driftsfasen at tiltaket kan være egnet til å skade, ødelegge, flytte, forandre, skjule eller på annen måte utilbørlig skjemme automatisk fredete kulturminner som hittil ikke har vært kjent, skal melding om dette sendes kulturminneforvaltningen (fylkeskommunen og eventuelt Sametinget) med det samme og arbeidet stanses i den utstrekning tiltaket kan berøre kulturminnet, jf. lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 8 andre ledd, jf. §§ 3 og 4.

10

(Forurensning m.v.)

Konsesjonæren plikter etter Fylkesmannens nærmere bestemmelse:

- å utføre eller bekoste tiltak som i forbindelse med reguleringen er påkrevet av hensyn til forurensningsforholdene i vassdraget.
- å bekoste helt eller delvis oppfølgingsundersøkelser i berørte vassdragsavsnitt.

11

(Ferdsl m.v.)

Konsesjonæren plikter å erstatte utgifter til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger, bruer og kaier, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Veger, bruer og kaier som konsesjonæren bygger, skal kunne benyttes av allmennheten, med mindre NVE treffer annen bestemmelse.

Konsesjonæren plikter i nødvendig utstrekning å legge om turiststier og klopper som er i jevnlig bruk og som vil bli neddemmet eller på annen måte ødelagt/utgjengelige.

12

(Terskler m.v.)

I de deler av vassdragene hvor inngrepene medfører vesentlige endringer i vannføring eller vannstand, kan NVE pålegge konsesjonæren å bygge terskler, foreta biotopjusterende tiltak, elvekorreksjoner, opprenskinger m.v. for å redusere skadevirkninger.

Dersom inngrepene forårsaker erosjonsskader, fare for ras eller oversvømmelse, eller øker sannsynligheten for at slike skader vil inntreffe, kan NVE pålegge konsesjonæren å bekoste sikringsarbeider eller delta med en del av utgiftene forbundet med dette.

Arbeidene skal påbegynnes straks detaljene er fastlagt og må gjennomføres så snart som mulig.

Terskelpålegget vil bygge på en samlet plan som ivaretar både private og allmenne interesser i vassdraget. Utarbeidelse av pålegget samt tilsyn med utførelse og senere vedlikehold er tillagt NVE. Utgiftene forbundet med tilsynet dekkes av konsesjonæren.

13

(Rydding av reguleringssonen)

Neddemmede områder skal ryddes for trær og busker på en tilfredsstillende måte. Generelt gjelder at stubbene skal bli så korte som praktisk mulig, maksimalt 25 cm høye. Ryddingen må utføres på snøbar mark. Avfallet fjernes eller brennes.

Dersom ikke annet blir pålagt konsesjonæren, skal reguleringssonen holdes fri for trær og busker som er over 0,5 m høye. I rimelig grad kan NVE pålegge ytterligere rydding. Dersom vegetasjon over HRV dør som følge av reguleringen, skal den ryddes etter de samme retningslinjene som ellers er angitt i denne posten.

Rydding av reguleringssonen skal være gjennomført før første neddemming og bør så vidt mulig unngås lagt til yngletiden for viltet i området.

Tilsyn med overholdelsen av bestemmelsene i denne post er tillagt NVE. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

14

(Manøvreringsreglement m.v.)

Vannslippingen skal foregå overensstemmende med et manøvreringsreglement som Kongen på forhånd fastsetter.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for allmenne interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før reglementet er fastsatt.

15

(Hydrologiske observasjoner, kart m.v.)

Konsesjonæren skal etter nærmere bestemmelse av NVE utføre de hydrologiske observasjoner som er nødvendige for å ivareta det offentliges interesser og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal sendes Kartverket med opplysning om hvordan målingene er utført

16

(Registrering av minstevannføring, krav om skilting og merking)

Det skal etableres en måleanordning for registrering og dokumentasjon av minstevannføring, løsningen skal godkjennes av NVE. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares på en sikker måte i hele anleggets levetid.

Ved alle reguleringsmagasin og steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om manøvreringsbestemmelser og hvordan dette kan kontrolleres. NVE skal godkjenne skiltenes utforming og plassering.

De partier av isen på vann og inntaksmagasiner som mister bæreevnen på grunn av utbyggingen må markeres på kart på opplysningsskilt og merkes eller sikres.

For alle vassdragsanlegg skal det etableres og opprettholdes hensiktsmessige sikringstiltak av hensyn til allmennhetens normale bruk og ferdsel på og ved anleggene.

17

(Etterundersøkelser)

Konsesjonæren kan pålegges å utføre og bekoste etterundersøkelser av reguleringens virkninger for berørte interesser. Undersøkelsesrapportene med tilhørende materiale skal stilles til rådighet for det

offentlige. NVE kan treffe nærmere bestemmelser om hvilke undersøkelser som skal foretas og hvem som skal utføre dem.

18

(Militære foranstaltninger)

Ved reguleringsanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at konsesjonæren har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Konsesjonæren må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

19

(Konsesjonskraft)

Konsesjonæren skal avstå til kommuner og fylkeskommuner som kraftanlegget ligger i, inntil 10 % av den for hvert vannfall innvunne øking av vannkraften, beregnet etter reglene i vassdragsreguleringsloven § 11 nr 1, jf § 2 tredje ledd. Avståelse og fordeling avgjøres av NVE med grunnlag i kommunenes behov til den alminnelige elektrisitetsforsyning.

Staten forbeholdes rett til inntil 5 % av kraftøkningen, beregnet som i første ledd.

NVE bestemmer hvordan kraften skal avstås og beregner effekt og energi.

Kraften tas ut i kraftstasjonens apparatanlegg for utgående ledninger eller fra konsesjonærens ledninger med leveringssikkerhet som fastkraft og brukstid ned til 5000 timer årlig. Konsesjonæren kan ikke sette seg imot at kraften tas ut fra andres ledninger og plikter i så fall å stille kraften til rådighet. Kostnadene ved omforming og overføring av kraften ved uttak andre steder enn i kraftstasjonens apparatanlegg for utgående ledninger, betales av den som tar ut kraften.

Konsesjonæren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles, kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og brukstidens fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av Olje- og energidepartementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel.

Prisen på kraften, referert kraftstasjonens apparatanlegg for utgående ledninger, fastsettes hvert år av Olje- og energidepartementet basert på gjennomsnittlig selvkost for et representativt antall vannkraftverk i hele landet.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter Olje- og energidepartementets bestemmelse å betale til statskassen en mulkt som for hver kWh som urettelig ikke er levert, svarer til den pris pr. kWh som hvert år fastsettes av Olje- og energidepartementet, med et påslag av 100 %. Det offentlige skal være berettiget til etter Olje- og energidepartementets bestemmelse å overta driften av kraftverkene for eierens regning

og risiko, dersom dette blir nødvendig for å levere den betingede kraften.

Vedtak om avståelse og fordeling av kraft kan tas opp til ny prøvelse etter 20 år fra vedtakets dato.

20

(Luftovermetning)

Konsesjonæren plikter i samråd med NVE å utforme anlegget slik at mulighetene for luftovermetning i magasiner, åpne vannveger og i avløp til elv, vann eller sjø blir minst mulig. Skulle det likevel vise seg ved anleggets senere drift at luftovermetning forekommer i skadelig omfang, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av NVE bli pålagt å bekoste tiltak for å forhindre eller redusere problemene, herunder forsøk med hel eller delvis avstengning av anlegget for å lokalisere årsaken.

21

(Kontroll med overholdelsen av vilkårene)

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av NVE til kontroll med overholdelsen av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av NVE.

Ved overtredelse av de fastsatte bestemmelser gitt i loven eller i medhold av loven plikter konsesjonæren etter krav fra NVE å bringe forholdene i lovlig orden. Krav kan ikke fremsettes senere enn 20 år etter utløpet av det kalenderår da arbeidet ble fullført eller tiltaket trådte i virksomhet.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av postene 2 (Konsesjonsavgifter), 4 (Byggefrister m.v.), 14 (Manøvreringsreglement m.v.), 19 (Konsesjonskraft) og 21 (Kontroll med overholdelsen av vilkårene) kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake i samsvar med bestemmelsene i vassdragsreguleringsloven § 12 nr 21.

For overtredelse av bestemmelsene i konsesjonen eller andre i reguleringsloven eller i medhold av reguleringsloven fastsatte bestemmelser, kan NVE fastsette en tvangsmulkt på inntil kr 100 000 pr. dag til forholdet er brakt i orden, eller inntil kr 500 000 for hver overtredelse. Olje- og energidepartementet kan justere beløpene hvert 5. år.

For å sikre at vedtak i medhold av vannressursloven blir gjennomført, kan den ansvarlige pålegges tvangsmulkt til staten, jf. vannressursloven § 60.

Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Når et rettstridig forhold er konstatert kan det gis pålegg om retting og om nødvendig pålegges stans i pågående virksomhet, jf. vannressursloven § 59.

Overskrides konsesjon eller konsesjonsvilkårene eller pålegg fastsatt med hjemmel i vassdragsreguleringsloven eller vannressursloven kan det ilegges overtredelsesgebyr, eller straff med bøter eller fengsel inntil tre måneder, jf. vassdragsreguleringsloven §§ 24 og 25 og

vannressursloven §§ 60a og 63 første ledd bokstav c.

22

(Tinglysing)

Konsesjonen skal tinglyses i de rettskretser hvor anleggene ligger. Olje- og energidepartementet kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringene kan medføre forpliktelser.

NVEs forslag
til
Manøvreringsreglement
for regulering av Førstevatn i Loppa kommune, Finnmark fylke

1.
Reguleringer

Magasin	Naturlig vannst. kote	Reg.grenser		Oppd. m	Senkn. m	Reg. høyde m
		Øvre kote	Nedre kote			
Førstevatn	249,0	249,0	239,0	0,0	10,0	10,0

Høydene refererer seg til Kartverkets høydesystem (NN 1954).

Reguleringsgrensene skal markeres med faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Ved manøvreringen skal det tas for øye at vassdragets naturlige flomvannføring nedenfor magasinet så vidt mulig ikke økes.

I perioden fra 1. juni — 30. september skal det til enhver tid slippes minstevannføring på 300 l/s fra Førstevatn. Hvis tilsiget mindre, slippes tilsiget.

Fra 1. juni skal det ikke tappes vann fra Førstevatn før vannstanden har nådd HRV-1 m, annet enn det som er nødvendig for slipp av minstevannføring. Fram til 30. september skal det ikke tappes under HRV - 1 m.

Alle vannføringsendringer skal skje gradvis.

Forøvrig kan tappingen skje etter kraftverkseiers behov.

3.

Det skal påses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende og at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Dersom det forlanges, skal også nedbørmengder, temperaturer, snødybde m.v. observeres og noteres. NVE kan forlange å få tilsendt utskrift av protokollen som regulanten plikter å oppbevare for hele reguleringsperioden.

4.

Viser det seg at manøvrering og vannslipping etter dette reglementet medfører skadelige virkninger av omfang for allmenne interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglementet avgjøres av Olje- og energidepartementet.

Høring

Departementet har oversendt NVEs innstilling til Loppa kommune, Finnmark fylkeskommune og Sametinget for merknader. Departementet har ikke mottatt merknader fra kommune og fylkeskommune.

Sametinget har 14.8.2014 avgitt følgende uttalelse:

” Vi viser til Deres brev av 3.7.2014.

Sametinget har ikke vesentlige kommentarer til saken utover det som fremkommer i vårt brev av 27.8.2008.

Under forslag til vilkår punkt 9, ber vi om ordet eventuelt strykes der følgende setning står i parentes: (fylkeskommunen og eventuelt Sametinget). Vi ber også om at berørte samiske interesser i området forespørres om de ønsker å konsultere om tiltaket.”

Departementets merknader

Bakgrunn

Alta Kraftlag A/L har søkt om tillatelse etter vannressursloven til bygging av Langfjordhamn kraftverk, innerst i Langfjorden i Loppa kommune, om tillatelse etter vassdragsreguleringsloven til regulering av Førstevatn med 10 meter og om tillatelse etter energiloven til å bygge, eie og drive nødvendige elektriske anlegg til nettilknytning av kraftverket.

Alta Kraftlag A/L er områdekonsesjonær, og satser på bygging av småkraftverk innenfor konsesjonsområdet. Laget driver i dag tre egne kraftverk med årlig produksjon tilsvarende 30 GWh.

NVEs innstilling

NVE anbefaler at Alta Kraftlag A/L får tillatelse etter vassdragsreguleringsloven til å regulere Førstevatnet og etter vannressursloven til å bygge Langfjordhamn kraftverk på de vilkår som NVE foreslår. NVE finner at fordelene ved tiltaket etter alternativ 2 er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser.

NVE har lagt vekt på at Langfjordhamn kraftverk vil være et bidrag til en fornybar energiproduksjon med begrensede miljøeffekter og øke forsyningssikkerheten i området. Prosjektet vil gi inntekter til søker og grunneiere, samt gi lokal verdiskapning under anleggsperioden. Kommunen vil få skatteinntekter, konsesjonskraft og -avgift. NVE mener at ulempene ved utbyggingen i hovedsak er knyttet til landskap, friluftsliv, islegging av fjorden, reindrift og økt sedimenttilførsel til fjorden. Kraftverket vil gi mindre negative konsekvenser som kan avbøtes gjennom vilkår.

Kunnskapsgrunnlag

I tråd med naturmangfoldlovens krav til kunnskapsgrunnlaget, bygger departementet på følgende for tilrådingen:

- NVEs innstilling 15. mai 2014
- Søknaden av 9.4.2008 med beskrivelse av konsekvenser
- Høringsuttalelser til NVEs innstilling
- Registreringer i naturbase
- Artsdatabanken

Departementet finner at tiltaket er godt nok opplyst gjennom dette kunnskapsgrunnlaget slik at vedtak kan fattes. Departementet viser til at materialet gir den kunnskap som kreves om arters bestandssituasjon, utbredelse av naturtyper og den økologiske tilstanden i området. Også virkningene av utbyggingen er beskrevet på tilstrekkelig vis.

Forholdet til planer mv.

Langfjordelvvassdraget er i Samlet plan plassert i kategori 1 og kan dermed konsesjonssøkes direkte.

Alternativer

Det er opprinnelig søkt om en foretrukket utbyggingsløsning med regulering av Førstevatn med 12 m (6 m senking og 6 meter oppdemming) og Andrevatn med 4 m (senking). Denne utbyggingsløsningen vil gi en årlig produksjon på 18,9 GWh. Det ble også søkt om tre øvrige alternativer. Utbygger har etter NVEs sluttbefaring frafalt den foretrukne løsningen, og søker nå om alternativ 2 som hovedalternativ. Alternativ 2 består av 10 meter senking av Førstevatn med HRV på 249 m og ingen regulering av Andrevatn, og vil gi en årlig energiproduksjon på 17,3 GWh.

Alternativene vil ha inntak i Førstevatn, vannvei i tunnel fra magasinet ned til kote 120, og deretter en nedgravd rørgate ned til kraftstasjon i dagen, med utløp på kote 2.

Produksjon og kostnader

Tiltaket vil gi 17,3 GWh, fordelt på 4,4 GWh vinterproduksjon og 12,9 GWh sommerproduksjon.

Departementet understreker at de samlede virkningene av tiltaket ikke er begrenset til virkninger som kan prissettes. Tiltaket vil i tillegg ha en rekke eksterne virkninger som inngår i den samlede vurderingen. De tallfestede verdiene for nytte og kostnad danner et grunnlag for å vurdere det samlede forholdet mellom antatte fordeler og ulemper ved kraftutbygging

Ikke-prissatte positive virkninger vil blant annet kunne være virkninger for kraftsystemet, forsyningssikkerhet, kommuneøkonomi og sysselsetting. Tiltaket vil

også kunne ha betydelige virkninger på naturmangfold, landskap, kulturminner mv. Departementet vurderer nærmere de øvrige virkningene av tiltaket, tar stilling til om fordelene ved tiltaket overstiger ulempene.

Hydrologi

I søknaden oppgis et tilsig basert på målinger som er 57 % høyere enn middelveien fra NVEs avrenningskart for området for perioden 1961-1990. Dette skyldes sterk avsmelting fra breen – Langfjordjøkelen de senere årene. NVE mener det hydrologiske grunnlaget for søknaden er svært godt da det er basert på målinger i feltet.

Departementets vurdering av tiltakets virkninger

Landskap

Landskapet i Langfjorden er preget av bratte, opprevne fjellsider som går rett opp fra fjorden. Innerst i Langfjordhamn er terrenget roligere med slake formasjoner, i kontrast til det dramatiske landskapet langs fjorden forøvrig. Langfjordelva utgjør et viktig element i dette landskapet. Langfjordelva renner i stryk gjennom bygda med flotte fosser og er godt synlig i området mellom Førstevatn og fjorden. Landskapet er gitt middels til stor verdi.

Utbyggingen vil medføre en reduksjon i vannføringen i Langfjordelva mellom Førstevatn og fjorden, og redusere elvas verdi som landskapselement. Den første delen av traseen vil gå i fjell, den nedre delen vil gå i nedgravd rørgate. Rørgatetraseen vil også være synlig i landskapet, selv om effekten vil avta etter hvert som den blir revegetert.

Førstevatn er ikke synlig fra fjorden. Nedtapping av magasinet vil i all hovedsak foregå på vinteren når det er snødekket, og magasinet vil fylles opp igjen på våren. Reguleringen vil kreve bygging av et lukehus og en liten terskel ved Førstevatn, som skal bygges vegløst. Reguleringen av Førstevatn vurderes av NVE å ha små negative konsekvenser for landskapet.

NVE mener søkers forslag til minstevannføring er for lite, og har foreslått en økt minstevannføring for å avbøte ulempene for landskapet av utbyggingen, jf. merknad til vilkårene. Sammen med overløp fra magasinet når det er fullt om sommeren, mener NVE minstevannføringen vil ivareta noe av vassdragets dynamikk. I følge søknaden vil det være overløp ca. 50 dager i et normalt hydrologisk år. I tillegg viser NVE til at det kan pålegges bygging av tersker i medhold av standardvilkårene om nødvendig.

Utbyggingen vil medføre inngrep i urørte naturområder. NVE mener at bortfallet av villmarkspregede områder må avveies mot at inngrepene blir lite synlige, og at utbyggingen fysisk kun berører et lite areal. Departementet slutter seg til NVEs vurdering.

Med de avbøtende tiltakene som foreslås finner departementet at konsekvensene for landskap ikke er avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Brukerinteresser – ferdsel - friluftsliv

Området innerst i Langfjordhamn er noe brukt til friluftsliv. Det går stier opp langs elva på begge sider til Førstevatn og områdene innenfor. Området er adkomst til Langfjordjøkulen som er en lett tilgjengelig bre, kun 1 time fra Langfjordhamn. Flere grupper og skoler bruker området årlig til brekurs og vandringer.

Det omsøkte utbyggingsalternativet medfører få inngrep i området rundt Førstevatn, de synlige inngrepene vil begrenses til et lukehus og en betongterskel. I tillegg vil magasinet være nedtappet i vinterperioden. I anleggsfasen vil forstyrrelser fra driften påvirke frilftsinteressene negativt. I driftsfasen vurderes den reduserte vannføringen i Langfjordelva å være den viktigste ulempen for friluftslivsinteressene. Dette kan i noen grad avbøtes med minstevannføring. Fylkesmannen mener alternativ 2 vil ha liten betydning for friluftsliv.

Flere høringsparter har uttalt til NVE at de er bekymret for effektkjøring og risiko for tilfrysing av fjorden som er hovedtransportåren til og fra Langfjordhamn. NVE forutsetter at kraftverksdriften hensyntar dette. Departementet vil påpeke at når det gis tillatelse til å bygge kraftverk med reguleringsmagasin, må det påregnes varierende vannføring innenfor de rammer som fremgår av manøvreringsreglementet.

Samlet sett finner departementet at virkningene for ferdsel og friluftsliv ikke er til hinder for at konsesjon gis.

Virkninger for naturmangfold – flora, fauna, fisk

Det er ikke påvist viktige eller verdifulle naturtyper i influensområdet. Heller ikke noen rødlistede arter vil påvirkes. Vegetasjonen i området domineres stort sett av fattige fjellvegetasjonstyper. Ved å revegetere tipp og fjerne den provisoriske anleggsvegen forventes konsekvensene for vegetasjon å bli minimale.

Oter (sårbar på rødlista) benytter nedre del av Langfjordelva til matsøk, og vil kunne påvirkes negativt av reduksjonen i vannføring. NVE viser til at oteren streifer i flere vassdrag på matsøk og vurderer at påvirkningen av utbyggingen blir liten for arten.

Førstevatn er lite egnet for vannlevende organismer, deriblant fisk, bl.a. pga breslam. Langfjordelva er en næringsrik elv, men lav vanntemperatur og mye breslam gjør at både bunndyrproduksjon og fiskebestanden liten. Det er ikke egne anadrome bestander av fisk i elva. NVE mener utbyggingen vil ha små negative konsekvenser for bunndyr og fisk.

Departementet slutter seg til NVEs merknader, og kan ikke se at virkninger for naturmangfold er avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Samiske interesser og reindrift

Langfjordhamn er en sjøsamisk bygd, som er preget av fraflytting da det ikke lenger drives jordbruk i bygda.

Reinbeitedistrikt 29 Frakfjord m/Sildens bruk av området rundt Langfjordhamn består i at en del rein beiter rundt Førstevatn og Andrevatn på sommeren. Det er en viktig trekk- og flyttvei fra sommerbeitene som går sør og vest for bebyggelsen i Langfjordhamn – langs Skalasdalen i sørøst inn i Langfjordhamn og fortsetter utover langs fjorden. Trekket brukes hver høst men ikke alltid om våren. Vest for bebyggelsen er det også en beitehage og et arbeidsgjerde som brukes for merking før flytting til høst/vinterbeiter.

Reguleringen av Førstevatn vil kunne gi usikker is på vinter og vår under nedtapping og oppfylling. Videre vil anleggsfasen kunne være forstyrrende for trekkveien. I driftsfasen vurderes konsekvensene å være små.

Sametinget har påpekt at utbyggingen kan ha negative konsekvenser for befolkningen, og ber om avbøtende tiltak for å minimere konsekvensene for tradisjonell samisk bruk av området.

NVE peker på at det er viktig at trekkleien ikke sperres i anleggsfasen. Rørgate, anleggsveg og tipp bør begrenses i utstrekning, vegen bør fjernes etter anleggsperioden og områdene bør revegeteres for å redusere ulempene for reindriften. NVE anbefaler vilkår om støyisolasjon av kraftstasjonen og vurderer derfor at støy i driftsfasen ikke vil forstyrre reinen.

Med de avbøtende tiltakene mener NVE at konsekvensene for reindriften og tradisjonell samisk bruk vil være akseptable.

Departementet har avholdt konsultasjon med reinbeitedistriktet (RBD). RBD er sterkt i mot utbyggingen. Tiltaket vil påvirke reindriften negativt, men vil ikke umuliggjøre driften om det fastsettes gode avbøtende tiltak.

RBD savnet en reindriftsfaglig utredning av konsekvenser av tiltaket, og mulige avbøtende tiltak, og pekte på at søknaden ikke har beskrevet eller fått tilstrekkelig utredet konsekvenser for reindriften. En utredning ville danne et bedre grunnlag for å finne riktige avbøtende tiltak, og kunne være basis for en avtale med Alta Kraftlag, og dermed redusere behovet for skjønn. I etterkant av møtet presenterte RBD en skisse til en utredning, med en budsjetttramme på 80 000 kroner. Departementet har undersøkt med Alta Kraftlag om bidrag til gjennomføringen av en reindriftsfaglig utredning. Kraftlaget ønsker ikke å finansiere en utredning før konsesjon ble gitt, og vil vurdere denne ekstrakostnaden som del av en investeringsbeslutning. Kraftlaget foreslår heller at det stilles krav om en utredning i konsesjonsvedtaket.

Departementet kan etter gjennomført konsultasjon og oppfølgende undersøkelser ikke se at det er grunnlag for å pålegge Alta Kraftlag å gjennomføre en utredning av et slikt

omfang som reinbeitedistriktet ønsker. Tiltaket er ikke KU-pliktig. På bakgrunn av foreliggende informasjon om tiltakets omfang anser ikke departementet at de samlede konsekvensene for reindriften er til hinder for at konsesjon kan gis. Departementet mener derfor at vedtak om konsesjon kan fattes nå, og at fastsettelse av de avbøtende tiltakene foretas i detaljplanfasen.

Departementet slutter seg til NVEs vurdering og understreker at involvering av reinbeitedistriktet i detaljplanfasen og anleggsperioden er avgjørende for å redusere ulempene mest mulig. I driftsfasen skal reindriftsutøverne kontaktes før tilsyn, vedlikeholdsarbeider o.l. gjennomføres for å unngå unødige forstyrrelser.

Med forslag til avbøtende tiltak mener departementet at konsekvensene for samiske interesser og reindrift ikke er avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Vannforskriften

Vannforskriften § 12 oppstiller vilkår som må vurderes ved nye inngrep i vassdraget. Departementet har vurdert alle praktiske gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene eller ulempene ved tiltaket. De foreslåtte konsesjonsvilkårene vil etter departementets vurdering være egnet til å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten. Ved å pålegge minstevannføring, opprettholdes i stor grad de biologiske funksjonene i elva.

Departementet mener i likhet med NVE samfunnsnyttene til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Departementet finner at hensikten med inngrepet, i form av ny fornybar produksjon, ikke med rimelighet kan oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Departementet viser til at denne vurderingen omfatter både tekniske gjennomførbarhet og kostnader. Departementet viser til den foretatte gjennomgang og vurdering av de negative konsekvenser for natur, miljø og landskap i foredraget her. Samfunnsnyttene av tiltaket må anses som betydelig. Departementet finner at vilkårene etter vannforskriften § 12 er oppfylt.

Økosystemtilnærming, avbøtende tiltak og samlet belastning

Departementet har foretatt en vurdering av den samlede belastning på økosystemet i henhold til naturmangfoldloven § 10 både knyttet til omsøkte tiltak og andre eksisterende og forventede fremtidige inngrep.

Langfjorden er lite preget av tekniske inngrep i dag. Det går ingen veg inn langs fjorden. Det er kun den lokale vegen innerst i fjorden som i dag inngår som tyngre teknisk inngrep. Det er ingen andre eksisterende eller planlagte kraftverk i Langfjorden. I kommunen for øvrig ligger Bergsfjord kraftverk (1,1 MW) 13 km lengre ut i fjorden. For øvrig planlegges det noen andre småkraftverk ved Øksfjord. Ingen av dem inngår i samme landskapsrom eller berøre det samme naturområdet som Langfjordhamn kraftverk.

Ved vurderingen av samlet belastning må den planlagte utbyggingen av Langfjordhamn kraftverk legges søknaden med prosjektilpasninger og avbøtende tiltak til grunn. Det skal bygges et senkingsmagasin, og en rørgate som skal tildekkes. Det vil i tillegg

bygges ca 500 meter med kraftledning. Konsekvensene av tiltaket vil være små etter anleggsperioden.

Etter å ha vurdert utbyggingsprosjektet med tilpasninger og avbøtende tiltak, sammen med eksisterende og planlagte tiltak i området finner departementet at den samlede påvirkningen økosystemet blir utsatt for ikke vil være til hinder for at konsesjon til Langfjordhamn kraftverk gis, jf. naturmangfoldloven § 10.

Konklusjon

I vurderingen av om konsesjon skal gis, har departementet lagt vekt på at utbyggingen vil gi et bidrag til målet om å øke fornybar kraftproduksjon og forsyningssikkerheten. Tiltaket vil gi 17,3 GWh økt årlig kraftproduksjon.

De negative virkningene av tiltaket er i all hovedsak knyttet til redusert vannføring i Langfjordelva og senking av Førstevatn og landskapsvirkninger av dette, samt forstyrrelser for reindrifta i anleggsfasen. Ulempene ved redusert vannføring mener departementet kan reduseres med forslag til minstevannføring. Dermed vil elva kunne opprettholdes som et landskapselement med verdi for friluftsliv og reiseliv. Minstevannføring vil også være viktig for det biologiske livet i vassdraget.

Ivaretagelsen av naturmangfoldet inngår i skjønnsutøvingen under saksbehandlingen etter vassdragslovgivningen. Med de avbøtende tiltak som fastsettes i medhold av konsesjonsvilkårene finner departementet at de negative konsekvensene for naturmangfoldet er akseptable i forhold til verdien av den nye kraften.

Departementet legger vekt på at Loppa kommune støtter søknaden. Kommunen forutsetter at ulempene minimeres. Fylkeskommunen har ingen merknader. Fylkesmannen vil ikke frarå utbygging etter alternativet som legges til grunn.

Etter en helhetsvurdering er departementet kommet til at fordelene ved tiltaket er større enn ulempene for allmenne og private interesser jf. vassdragsreguleringsloven § 8. Departementet tilrår at det gis tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Langfjordhamn kraftverk og etter vassdragsreguleringslovens § 8 til regulering av Førstevatn i samsvar med det justerte utbyggingsalternativet, og med økt minstevannføring.

Forholdet til andre lover

Fallrettigheter og ekspropriasjon

Alta Kraftlag A/L opplyser at fallrettighetshaverne er positive til utbygging og at de forutsetter at minnelige avtaler kan inngås med fallrettighetshaverne. Tiltakshaver har derfor ikke søkt om ekspropriasjon av fall eller av grunn. NVE peker på at eiendomsforholdene er usikre, og anbefaler Alta Kraftlag A/L avklaring gjennom kartforretning og oppmåling.

Departementet vil påpeke at ved konsesjon etter vassdragsreguleringsloven er det ikke nødvendig med eget ekspropriasjonsvedtak etter oreigningslova når det gjelder rettigheter til grunn for bygging og drift av kraftverket. Departementet vil imidlertid understreke at ekspropriasjonstillatelsen etter vassdragsreguleringsloven ikke inkluderer ekspropriasjon av fallrettigheter. For de tilfeller der tiltakshaver ikke lykkes med å få til avtaler med de aktuelle fallrettseierne, må tiltakshaver i så fall søke om å ekspropriere fallrettigheter med hjemmel i oreigningslova § 2 nr. 51.

Energiloven

Alta Kraftlag A/L har søkt om konsesjon til å etablere nødvendige elektriske anlegg i kraftverket samt å bygge en 500 m 22 kV luftledning fra kraftverket frem til eksisterende kraftledning.

Når det gjelder 22 kV ledningen til inntaket og de elektriske komponentene i kraftverket mener departementet i likhet med NVE at denne kan bygges i medhold av eksisterende områdekonsesjon. Traseen planlegges i samråd med kommunen. Tiltakshaver bør også dokumentere at det er plass i nettet før detaljplan godkjennes, jf. NVEs merknader.

Merknader til vilkårene

Post 1 – Konsesjonstid og revisjon

Konsesjonen gis på ubegrenset tid. Vilårene kan tas opp til alminnelig revisjon etter 30 år.

Post 2 – Konsesjonsavgifter

NVE anbefaler at avgiftene settes til kr 8,- pr. nat.hk. til staten og kr 24,- pr. nat.hk. til kommunen. Departementet viser til at dette er i samsvar med praksis i de senere konsesjoner, og tilrår avgifter i samsvar med NVEs anbefaling.

Post 4 – Byggefrister mv.

Det foreslås standardvilkår om byggefrister. Fristene i vassdragsreguleringsloven gjelder selv om det også gis konsesjon etter vannressursloven, jf. vannressursloven § 19.

Post 7 – Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn mv.

Det er viktig å finne frem til løsninger som gir minst mulig inngrep i terrenget og ivaretar landskapet på best mulig måte. Ved NVEs godkjenning av detaljplanene må de tekniske inngrepene få en så god miljømessig utforming som mulig.

Departementet tilrår at det fastsettes vilkår om at Alta kraftlag dekker utgiftene til en reindriftsfaglig utredning basert på den gitte konsesjon, som gjennomføres av reinbeitedistriktet kostnadsbegrenset til 40 000 kroner. Formålet med utredningen vil først og fremst være å få frem mulige avbøtende tiltak for å minimere de negative

konsekvensene og tjene som et kunnskapsgrunnlag for utbygger og reinbeitedistriktet. Utredningen bør gjennomføres før detaljplan godkjennes. Dersom enighet om hensiktsmessige avbøtende tiltak ikke nås, kan evt. gjenværende avbøtende tiltak av konsesjonsmessig karakter fastsettes av NVE ifm detaljplan. Andre spørsmål løses enten ved minnelig avtale mellom utbygger og distriktet eller på rettslig skjønn.

Post 8 – Naturforvaltning

NVE har foreslått standardvilkår for naturforvaltning. Olje- og energidepartementet slutter seg til dette. Departementet vil presisere at eventuelle pålegg må være knyttet til skade forårsaket av tiltakene og være adekvate hensett til tiltakenes størrelse og virkninger.

Kommunen har bedt om at det må sikres fysisk tilgjengelighet til Langfjordjøkelen fra Langfjordhamn.

NVE har foreslått at det avsettes 20 000 kr årlig til opphjelp av friluftsliv i Langfjordhamn, herunder oppgradering og vedlikehold av gangbru over elva mellom Førstevatn og Andrevatn. Departementet bemerker at Andrevatn er tatt ut av søknaden. Avbøtende tiltak må være relatert til skader forårsaket av tiltaket. Departementet kan derfor ikke se at tiltakshaver kan pålegges å utbedre den eksisterende gangbroen. Tiltakshaver står fritt til å eventuelt avtale slik utbedring som et kompenserende tiltak med kommunen.

Departementet ser ikke lenger at det er grunnlag for å pålegge tiltakshaver å avsette et årlig, fast beløp til støtte til friluftsliv i Langfjordhamn.

Post 9 – Automatisk fredete kulturminner

Departementet vil påpeke tiltakshavers aktsomhets- og meldeplikt under anleggsperioden, jf. kulturminnelovens bestemmelser.

Post 10 – Forurensning mv.

Vilkåret omfatter driftsperioden. For anleggsperioden må det søkes om tillatelse fra fylkesmannen.

Post 12 – Terskler mv.

Det er her hjemmel for å pålegge konsesjonæren å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom det skulle vise seg nødvendig.

Merknader til manøvreringsreglementet

NVE anbefaler at det gis konsesjon til en 10 meters regulering ved senking, mellom høyeste regulerte vannstand (HRV) på 249 meter og laveste regulerte vannstand (LRV) på 239 meter. Departementet slutter seg til dette.

Tiltakshaver har søkt om en minstevannføring fra Førstevatn på 140 l/s på sommer og 70 l/s resten av året. NVE mener det bør slippes 300 l/s i perioden 1. juni – 30.

september for å avbøte skader på landskap og friluftsliv. NVE mener ikke det er nødvendig med vannslipp på vinteren, og peker også på at det vil kreve tekniske løsninger som ikke står i forhold til den miljømessige fordelene. Olje- og energidepartementet slutter seg til NVEs forslag til minstevannføring.

For å unngå en skjæmmende reguleringssone om sommeren har NVE foreslått at det ikke skal tappes vann fra Førstevatn før vannstanden har nådd HRV-1 m, annet enn det som er nødvendig for slipp av minstevannføring. Fram til 30. september skal det ikke tappes under HRV – 1 m. Departementet slutter seg til NVEs forslag.

Olje- og energidepartementet

tilråd:

1. I medhold av vassdragsreguleringsloven § 8 gis Alta Kraftlag A/L tillatelse til regulering av Førstevatnet i Loppa kommune i Finnmark.
2. I medhold av vannressursloven § 8 gis Alta Kraftlag A/L tillatelse til bygging av Langfjordhamn kraftverk.
3. Tillatelsene gis på de vilkår som følger av vedlagt forslag.
4. Det fastsettes manøvreringsreglement for regulering av Førstevatnet i samsvar med vedlagte forslag.

Vilkår
for tillatelse etter vassdragsreguleringsloven § 8 og vannressursloven § 8
til Alta Kraftlag A/L
til å foreta regulering av Førstevatn
og å bygge og drive Langfjordhamn kraftverk i Loppa kommune i Finnmark

1

(Konsesjonstid og revisjon)
 Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 30 år. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjon innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jf. vassdragsreguleringsloven § 10 nr 3 første ledd.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler i dem kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2

(Konsesjonsavgifter)

For den øking av vannkraften som innvinnes ved reguleringen for eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse betale følgende årlige avgifter: Til staten kr 8,- pr. nat.hk. Til konsesjonsavgiftsfondet i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr 24,- pr. nat.hk.

Fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny vurdering etter tidsintervaller som loven til enhver tid bestemmer.

Økingen av vannkraften skal beregnes på grunnlag av den øking av vannføringen som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året.

Ved beregningen av økingen forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva som i hvert enkelt tilfelle skal regnes som innvunnet øking av vannkraften avgjøres med bindende virkning av NVE.

Plikten til å betale avgiftene inntreffer etter hvert som den innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiften er tvangsgrunnlag for utlegg, jf. tvangsfyllbyrdsloven kap. 7.

Etter forfall påløper rente som fastsatt i medhold av lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd.

Konsesjonsavgiftsmidler avsettes særskilt for hver kommune til et fond, som etter nærmere bestemmelse av kommunestyret fortrinnsvis anvendes til fremme av næringslivet i kommunen. Vedtektene for fondet skal være undergitt godkjenning av Fylkesmannen.

3

(Kontroll med betaling av avgift m.v.)

Nærmere bestemmelse om betaling av avgifter etter post 2 (Konsesjonsavgifter) og kontroll med vannforbruket, samt avgivelse av kraft, jf. post 19 (Konsesjonskraft), kan med bindende virkning fastsettes av Olje- og energidepartementet.

4

(Byggefrister m.v.)

Arbeidet må påbegynnes innen 5 år fra konsesjonens dato og fullføres innen ytterligere 5 år. Fristene kan forlenges av Olje- og energidepartementet. I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av særlige forhold (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5

(Erstatning til etterlatte)

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av Olje- og energidepartementet pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

6

(Konsesjonærens ansvar ved anlegg/drift m.v.)

Konsesjonæren plikter å påse at han selv, hans kontraktører og andre som har med anleggsarbeidet og kraftverksdriften å gjøre, unngår ødeleggelse av naturforekomster, landskapsområder, kulturminner m.v., når dette er ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdets naturskjønnhet eller egenart. Dersom slike ødeleggelser ikke kan unngås, skal vedkommende myndighet underrettes i god tid på forhånd.

7

(Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.)

Godkjenning av planer og tilsyn med utførelse og senere vedlikehold og drift av anlegg og tiltak som omfattes av denne post er tillagt NVE. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

Konsesjonæren plikter å legge fram for NVE detaljerte planer med nødvendige opplysninger, beregninger og kostnadsoverslag for reguleringsanleggene. Arbeidet kan ikke settes igang før planene er godkjent. Anleggene skal utføres solid, minst mulig skjemmende og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand.

Konsesjonæren plikter å planlegge, utføre og vedlikeholde hoved- og hjelpeanlegg slik at det økologiske og landskapsarkitektoniske resultat blir best mulig.

Kommunen skal ha anledning til å uttale seg om planene for anleggsveger, massetak og plassering av overskuddsmasser.

Konsesjonæren pålegges å bekoste en utredning av virkningen for reindriften av tiltaket basert på den gitte konsesjon. Utredningen begrenses oppad til en kostnad på kr 40 000.

Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trengs for å gjennomføre pålegg som blir gitt i forbindelse med denne post.

Konsesjonæren plikter å foreta en forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg eller del av anlegg er satt i drift.

Hjelpeanlegg kan pålegges planlagt slik at de senere blir til varig nytte for allmennheten dersom det kan skje uten uforholdsmessig utgift eller ulempe for anlegget.

Ansvar for hjelpeanlegg kan ikke overdras til andre uten NVEs samtykke.

NVE kan gi pålegg om nærmere gjennomføring av plikter i henhold til denne posten.

8

(Naturforvaltning)

I

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet

- a. å sørge for at forholdene i berørte vassdrag er slik at de stedege fiskestammene i størst mulig grad opprettholder naturlig reproduksjon og produksjon og at de naturlige livsbetingelsene for fisk og øvrige naturlig forekommende plante- og dyrepopulasjoner forringes minst mulig,
- b. å kompensere for skader på den naturlige rekruttering av fiskestammene ved tiltak,
- c. å sørge for at fiskens vandringsmuligheter i vassdraget opprettholdes og at overføringer utformes slik at tap av fisk reduseres,
- d. å sørge for at fiskemulighetene i størst mulig grad opprettholdes.

II

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet å sørge for at forholdene for plante- og dyrelivet i området som direkte eller indirekte berøres av reguleringen forringes minst mulig og om nødvendig utføre kompenserende tiltak.

III

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet å sørge for at friluftslivets bruks- og opplevelsesverdier i området som berøres direkte eller indirekte av anleggsarbeid og regulering tas vare på i størst mulig grad. Om nødvendig må det utføres kompenserende tiltak og tilretteleggingstiltak.

IV

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Miljødirektoratet å bekoste naturvitenskapelige undersøkelser samt friluftslivsundersøkelser i de områdene som berøres av reguleringen. Dette kan være arkiveringsundersøkelser. Konsesjonæren kan også tilpliktes å delta i fellesfinansiering av større undersøkelser som omfatter områdene som direkte eller indirekte berøres av reguleringen.

V

Konsesjonæren kan bli pålagt å dekke utgiftene til ekstra oppsyn, herunder jakt- og fiskeoppsyn i anleggstiden.

VI

Alle utgifter forbundet med kontroll og tilsyn med overholdelsen av ovenstående vilkår eller pålegg gitt med hjemmel i disse vilkår, dekkes av konsesjonæren.

9

(Automatisk fredete kulturminner)

Konsesjonæren plikter i god tid før anleggsstart å undersøke om tiltaket berører automatisk fredede kulturminner etter lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 9. Viser det seg at tiltaket kan være egnet til å skade, ødelegge, flytte, forandre, skjule eller på annen måte utilbørlig skjemme automatisk fredede kulturminner, plikter konsesjonæren å søke om dispensasjon fra den automatiske fredningen etter kulturminneloven § 8 første ledd, jf. §§ 3 og 4.

Viser det seg i anleggs- eller driftsfasen at tiltaket kan være egnet til å skade, ødelegge, flytte, forandre, skjule eller på annen måte utilbørlig skjemme automatisk fredete kulturminner som hittil ikke har vært kjent, skal melding om dette sendes kulturminneforvaltningen (fylkeskommunen og Sametinget) med det samme og arbeidet stanses i den utstrekning tiltaket kan berøre kulturminnet, jf. lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 8 andre ledd, jf. §§ 3 og 4.

(Forurensning m.v.)

Konsesjonæren plikter etter Fylkesmannens nærmere bestemmelse:

- å utføre eller bekoste tiltak som i forbindelse med reguleringen er påkrevet av hensyn til forurensningsforholdene i vassdraget.
- å bekoste helt eller delvis oppfølgingsundersøkelser i berørte vassdragsavsnitt.

11

(Ferdseil m.v.)

Konsesjonæren plikter å erstatte utgifter til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger, bruer og kaier, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Veger, bruer og kaier som konsesjonæren bygger, skal kunne benyttes av allmennheten, med mindre NVE treffer annen bestemmelse.

Konsesjonæren plikter i nødvendig utstrekning å legge om turiststier og klopper som er i jevnlig bruk og som vil bli neddemmet eller på annen måte ødelagt/utlignende.

12

(Terskler m.v.)

I de deler av vassdragene hvor inngrepene medfører vesentlige endringer i vannføring eller vannstand, kan NVE pålegge konsesjonæren å bygge terskler, foreta biotopjusterende tiltak, elvekorreksjoner, opprenskinger m.v. for å redusere skadevirkninger.

Dersom inngrepene forårsaker erosjonsskader, fare for ras eller oversvømmelse, eller øker sannsynligheten for at slike skader vil inntreffe, kan NVE pålegge konsesjonæren å bekoste sikringsarbeider eller delta med en del av utgiftene forbundet med dette.

Arbeidene skal påbegynnes straks detaljene er fastlagt og må gjennomføres så snart som mulig.

Terskelpålegget vil bygge på en samlet plan som ivaretar både private og allmenne interesser i vassdraget. Utarbeidelse av pålegget samt tilsyn med utførelse og senere vedlikehold er tillagt NVE. Utgiftene forbundet med tilsynet dekkes av konsesjonæren.

13

(Rydding av reguleringssonen)

Neddemmede områder skal ryddes for trær og busker på en tilfredsstillende måte. Generelt gjelder at stubbene skal bli så korte som praktisk mulig, maksimalt 25 cm høye. Ryddingen må utføres på snøbar mark. Avfallet fjernes eller brennes.

Dersom ikke annet blir pålagt konsesjonæren, skal reguleringssonen holdes fri for trær og busker som er over 0,5 m høye. I rimelig grad kan NVE pålegge ytterligere rydding. Dersom vegetasjon over

HRV dør som følge av reguleringen, skal den ryddes etter de samme retningslinjene som ellers er angitt i denne posten.

Rydding av reguleringssonen skal være gjennomført før første neddemming og bør så vidt mulig unngås lagt til yngletiden for viltet i området.

Tilsyn med overholdelsen av bestemmelsene i denne post er tillagt NVE. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

14

(Manøvreringsreglement m.v.)

Vannslippingen skal foregå overensstemmende med et manøvreringsreglement som Kongen på forhånd fastsetter.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for allmenne interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før reglementet er fastsatt.

15

(Hydrologiske observasjoner, kart m.v.)

Konsesjonæren skal etter nærmere bestemmelse av NVE utføre de hydrologiske observasjoner som er nødvendige for å ivareta det offentliges interesser og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal sendes Kartverket med opplysning om hvordan målingene er utført

16

(Registrering av minstevannføring, krav om skilting og merking)

Det skal etableres en måleanordning for registrering og dokumentasjon av minstevannføring, løsningen skal godkjennes av NVE. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares på en sikker måte i hele anleggets levetid.

Ved alle reguleringsmagasin og steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om manøvreringsbestemmelser og hvordan dette kan kontrolleres. NVE skal godkjenne skiltens utforming og plassering.

De partier av isen på vann og inntaksmagasiner som mister bæreevnen på grunn av utbyggingen må markeres på kart på opplysningsskilt og merkes eller sikres.

For alle vassdragsanlegg skal det etableres og opprettholdes hensiktsmessige sikringstiltak av hensyn til allmennhetens normale bruk og ferdsel på og ved anleggene.

17

(Etterundersøkelser)

Konsesjonæren kan pålegges å utføre og bekoste etterundersøkelser av reguleringens virkninger for berørte interesser. Undersøkelserapportene med tilhørende materiale skal stilles til rådighet for det offentlige. NVE kan treffe nærmere bestemmelser om hvilke undersøkelser som skal foretas og hvem som skal utføre dem.

18

(Militære foranstaltninger)

Ved reguleringsanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at konsesjonæren har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Konsesjonæren må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

19

(Konsesjonskraft)

Konsesjonæren skal avstå til kommuner og fylkeskommuner som kraftanlegget ligger i, inntil 10 % av den for hvert vannfall innvunne øking av vannkraften, beregnet etter reglene i vassdragsreguleringsloven § 11 nr 1, jf § 2 tredje ledd. Avståelse og fordeling avgjøres av NVE med grunnlag i kommunenes behov til den alminnelige elektrisitetsforsyning.

Staten forbeholdes rett til inntil 5 % av kraftøkningen, beregnet som i første ledd.

NVE bestemmer hvordan kraften skal avstås og beregner effekt og energi.

Kraften tas ut i kraftstasjonens apparatanlegg for utgående ledninger eller fra konsesjonærens ledninger med leveringssikkerhet som fastkraft og brukstid ned til 5000 timer årlig. Konsesjonæren kan ikke sette seg imot at kraften tas ut fra andres ledninger og plikter i så fall å stille kraften til rådighet. Kostnadene ved omforming og overføring av kraften ved uttak andre steder enn i kraftstasjonens apparatanlegg for utgående ledninger, betales av den som tar ut kraften.

Konsesjonæren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles, kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og brukstidens fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av Olje- og energidepartementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel.

Prisen på kraften, referert kraftstasjonens apparatanlegg for utgående ledninger, fastsettes hvert år av Olje- og energidepartementet basert på gjennomsnittlig selvkost for et representativt antall vannkraftverk i hele landet.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter Olje- og energidepartementets bestemmelse å betale til statskassen en mulkt som for hver kWh som urettelig ikke er levert, svarer til den pris pr. kWh som hvert år fastsettes av Olje- og energidepartementet, med et

påslag av 100 %. Det offentlige skal være berettiget til etter Olje- og energidepartementets bestemmelse å overta driften av kraftverkene for eierens regning og risiko, dersom dette blir nødvendig for å levere den betingede kraften.

Vedtak om avståelse og fordeling av kraft kan tas opp til ny prøvelse etter 20 år fra vedtakets dato.

20

(Luftovermetning)

Konsesjonæren plikter i samråd med NVE å utforme anlegget slik at mulighetene for luftovermetning i magasiner, åpne vannveger og i avløp til elv, vann eller sjø blir minst mulig. Skulle det likevel vise seg ved anleggets senere drift at luftovermetning forekommer i skadelig omfang, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av NVE bli pålagt å bekoste tiltak for å forhindre eller redusere problemene, herunder forsøk med hel eller delvis avstengning av anlegget for å lokalisere årsaken.

21

(Kontroll med overholdelsen av vilkårene)

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av NVE til kontroll med overholdelsen av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av NVE.

Ved overtredelse av de fastsatte bestemmelser gitt i loven eller i medhold av loven plikter konsesjonæren etter krav fra NVE å bringe forholdene i lovlig orden. Krav kan ikke fremsettes senere enn 20 år etter utløpet av det kalenderår da arbeidet ble fullført eller tiltaket trådte i virksomhet.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av postene 2 (Konsesjonsavgifter), 4 (Byggefrister m.v.), 14 (Manøvreringsreglement m.v.), 19 (Konsesjonskraft) og 21 (Kontroll med overholdelsen av vilkårene) kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake i samsvar med bestemmelsene i vassdragsreguleringsloven § 12 nr 21.

For overtredelse av de i loven eller i medhold av loven fastsatte bestemmelser, eller vilkår satt for konsesjon eller vedtak i medhold av loven, kan NVE treffe vedtak om tvangsmulkt. Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller som et engangsbeløp. Tvangsmulkten tilfaller statskassen og er tvangsgrunnlag for utlegg.

Når et rettstridig forhold er konstatert kan det gis pålegg om retting og om nødvendig pålegges stans i pågående virksomhet, jf. vannressursloven § 59.

Overskrider konsesjon eller konsesjonsvilkårene eller pålegg fastsatt med hjemmel i vassdragsreguleringsloven eller vannressursloven kan det ilegges overtredelsesgebyr, eller straff med bøter eller fengsel inntil tre måneder, jf. vassdragsreguleringsloven §§ 24 og 25 og vannressursloven §§ 60a og 63 første ledd bokstav c.

22

(Tinglysing)

Konsesjonen skal tinglyses i de rettskretser hvor anleggene ligger. Olje- og energidepartementet kan

bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringene kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for regulering av Førstevatn i Loppa kommune, Finnmark fylke

1. Reguleringer

Magasin	Naturlig	Reg.grenser		Nedre m	Oppd. m	Reg. Senkn. m	høyde
	kote	vannst. kote	Øvre kote				
Førstevatn.....		249,0	249,0	239,0	0,0	10,0	10,0

Høydene refererer seg til Kartverkets høydesystem (NN 1954).

Reguleringsgrensene skal markeres med faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Ved manøvreringen skal det tas for øye at vassdragets naturlige flomvannføring nedenfor magasinet så vidt mulig ikke økes.

I perioden fra 1. juni — 30. september skal det til enhver tid slippes minstevannføring på 300 l/s fra Førstevatn.

Dersom tilsiget er mindre enn kravet til minstevannføring skal hele tilsiget slippes forbi inntaksdammen. Kraftverket skal i slike tilfeller ikke være i drift. Fra 1. juni skal det ikke tappes vann fra Førstevatn før vannstanden har nådd HRV-1 m, annet enn det som er nødvendig for slipp av minstevannføring. Fram til 30. september skal det ikke tappes under HRV - 1 m.

Alle vannføringsendringer skal skje gradvis. Forøvrig kan tappingen skje etter kraftverkseiers behov.

3.

Det skal påses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende og at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Dersom det forlanges, skal også nedbørmengder, temperaturer, snødybde m.v. observeres og noteres. NVE kan forlange å få tilsendt utskrift av protokollen som regulanten plikter å oppbevare for hele reguleringstiden.

4.

Viser det seg at manøvrering og vannslipping etter dette reglementet medfører skadelige virkninger av omfang for allmenne interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglementet avgjøres av Olje- og energidepartementet

